TESTRUP HØJSKOLE
2019

TESTRUP HØJSKOLE
2019

Indhold

Artikler

3 **Forord** · Simon Axø
4 **Forstanderens beretning** · Simon Axø
16 **Grundslovsdagsarrangement** · Lars Koue Mogensen
20 **Grundlovssang – Fuglene** · Thorbjørn Krogshede og Christian Dorph
24 **Hvad er højskole for mig?** · Rasmus Dyrvig
26 **Dans! Så tør du møde verden mere** · Johanna Malene Geiger
30 **Skolebestyrelsens beretning** · Nanna Rørdam Knudsen
32 **Jeg er træ**t · Gustav Hendriksen
36 **Refleksioner fra et køkken** · Nina Lind Balslev
39 **Skolekredsens beretning** · Margrethe Bogner
42 **Farvel til drivhuset** · Magnus Malthe Nygaard
50 **Lad os nærme os det "høje"...** · Thorbjørn Krogshede
59 **Lyden af Auguku** · Audioguku-workshop
60 **Auguku-beretningen** · Emma Berggreen Andersen
66 **Elevbestyrelsens beretning** · Thomas Kaufmanas
72 **Jubilarbar, en ny tradition** · Hans Kappel Skau
76 **Nay Pyi Taw** · Adam Bay
79 **Rejser med litteratur** · Elin Vestergaard
82 **Bidrag fra Tusmørkezonen F19 og E19**
84 **Mobilitet har sin pris** · Frank Beck Lassen
88 **At være skolemor** · Ella Rose Bjerregaard
92 **Nye toner på Testrup** · Björk Mo van Dijk og Tone Frank Dandanell
96 **En efterårsmorgen** · Kamilla Tikjøb Wøldike

Referencer

102 **Elevforeningen 2020**
103 **Kurser 2020**
104 **Årets gang i stikord**
106 **Bestyrelser**
108 **Forårsholdet 2019**
110 **Efterårsholdet 2019**
112 **Medarbejdere**

Forord

Af Simon Axø, forstander på Testrup Højskole

Kære læser

Årsskriftet, du sidder med i hænderne, er fyldt med tankevækkende artikler fra folk på og omkring Testrup Højskole. Teksterne er skrevet på et højeksplosivt brændstof af nærvær, vilje og indsigt. Du kan blandt andet læse musiklærer og filosof Thorbjørn Krogshedes intense forsvar for ånd, en kropsfænomenologisk analyse af ugekurset *Dans!* af Johanna Malene Geiger, samt få et indblik i skolens ny viceforstander, Rasmus Dyrvig Henriksens, højskolesyn. Du kan blive klogere på køkkenleder Nina Balslevs refleksioner over Testrup-måltidernes æstetiske og kulinariske dannelseskraft, læse interview med skolens nye filosofilærer Tone Frank Dandanell, og eftertanker fra den afgående filosofilærer Frank Beck Lassen. Dertil kommer en række stemningsmættede digte, litterære værkanbefalinger, kursusreportager og meget mere. Alt sammen ledsaget af originale illustrationer og indtryksfulde fotos fra det liv på Testrup Højskole, som vi alle brænder for og glædes over.

En stor tak til redaktionen for et indbydende og udtryksfuldt årsskrift.

God læselyst,

Simon Axø, forstander

Beretning ved forstander

Simon Axø

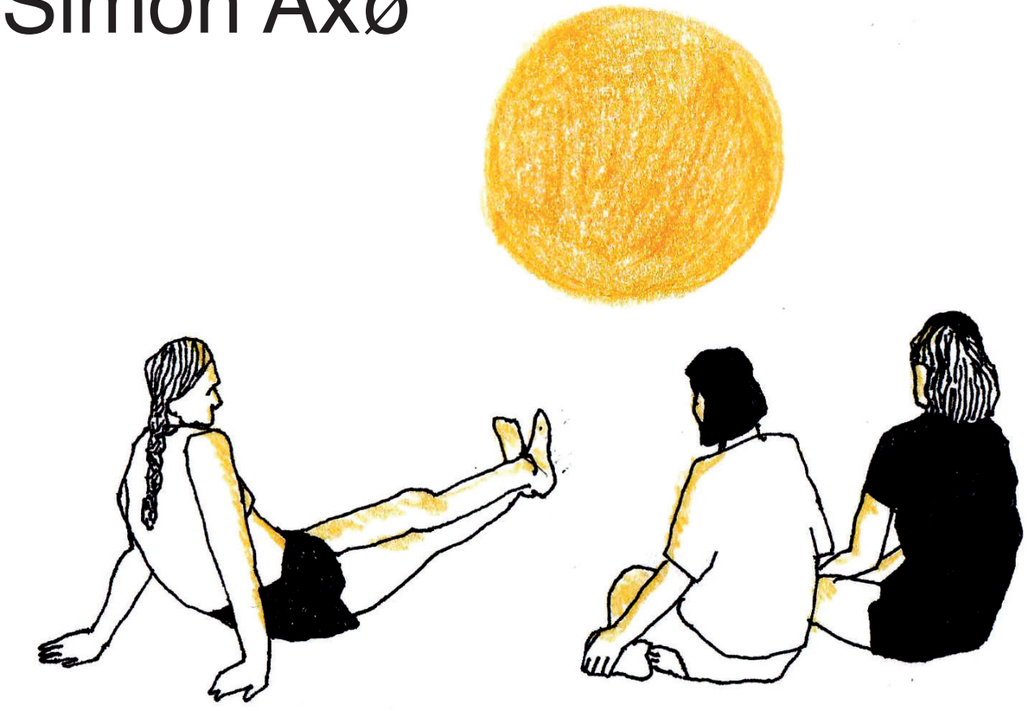

Højskolen tilbyder en unik fortolkningsramme for at forstå, hvordan forankring og forandring ofte er de sammenhørende modsætninger.

Synge vil vi, legen er magt

Af Simon Axø, forstander på Testrup Højskole

Mørk er november og løvfaldet slut. Thorkild Bjørnvigs ord indrammer tilstanden i skrivende stund, hvor efterårsskolen 2019 nærmer sig sin afslutning, og vinteren varsler sin ankomst med rusk i træerne og falmede blade i skolens have. Mørket sænker sig om de gamle bygninger, og eleverne snører jakkerne tæt til om halsen, når de bevæger sig ned i elevhusene efter at have drukket aftenkaffe i spisesalen. Vinteren og mørket stemmer sindet i en dybere klang, og rundt om i verden kan man som altid finde rigelig inspiration til yderligere tungsind. Men det er også i mørket, at glæden og håbet som kontrast står tydeligst frem, som det vi rækker ud efter eller varmes af en vinterkold morgen, hvor vi hører en velkendt melodi i radioen eller bryder ud i sang i brusebadet. Morgensamlingerne på Testrup Højskole indledes på samme vis af sange, som eleverne ofte nynner videre på, mens de går ud af foredragssalen, og som efterlader en linje eller to i hovedet resten af dagen. Thorkild Bjørnvigs *Mørk er november* fra 1959 er ingen undtagelse og måske en af elevernes foretrukne sange, fordi den både tager den dybe grundstemning og menneskets selvfornedrelse alvorligt, men samtidig peger på kilder til livets fornyelse.

Forankring og forandring

En af kilderne er menneskets evne til at lege, sådan som vi først og fremmest kender det fra barnets leg, der aldrig er et resultat af en kalkuleret tidsinvestering, men simpelthen næres af en spontan livstillid og fantasi med et ekspansivt og livslangt dannelsespotentiale. "*Synge vil vi, legen er magt*", er med andre ord udtryk for, at livsglæden først og fremmest fornys af perspektiverende impulser som nysgerrighed og fantasi, der samtidig styrker vores evne til at forestille os andre livsmuligheder end dem, vi ellers får at vide, er de "hårde kendsgerninger". Derfor er legen også magtfuld, som Bjørnvig skriver. Men hvordan? Hvilken magt skulle der være i at lege med sand i en sandkasse? Eller for den sags skyld at spille rollespil som voksen og for en stund

lege, at man er en anden? Ingen konkret, men der er derimod magt i selve evnen til at stå i et legende og undersøgende forhold til sin eksistens. Det har store ånder fra Sokrates til Einstein, og i en dansk sammenhæng eksempelvis Poul Henningsen og Halfdan Rasmussen, ofte understreget. Tænk blot på sentensen "*jeg tror, der lever et barn dybt inde, en kraft, der aldrig kan drives ud*" i Halfdan Rasmussens sang *Noget om kraft*. Den henvender sig til barnet i os alle og giver nysgerrigheden et metafysisk vingefang, der samtidig peger på en ustyrlig og opbyggelig kraft til at undersøge verden og tænke nye tanker. Det sidste er afgørende, fordi evnen til at tænke nyt er den afgørende civile magt, der perspektiverer enhver aktuel livssituation, og som autoritære regimer derfor desperat forsøger at holde nede ved at kontrollere uddannelse, medier og kunst.

Højskolesangbogen som fortolkningsramme

Når man leger med idéen om, at noget kan være anderledes og giver sine idéer form i kraft af sange, teater, filosofi, litteratur eller billeder, sådan som tilfældet er på Testrup Højskole, får man udsagnskraft og potentiel magt. Den magt er farlig for et diktatur, men hovedkraften i et stærkt demokrati. Højskolen tilbyder i den sammenhæng en unik fortolkningsramme for at forstå, hvordan forankring og forandring ofte er de sammenhørende modsætninger, der samtidig minder os om, at det at være rodfæstet og ønske fornyelse ikke er uforenelige størrelser. Tænk blot på Grundloven af 1849, der var udtryk for en samtidig forandring og forankring af dansk selvforståelse. I en tid, hvor omskiftelighed og omkalfatring af vante tankegange præger os i alt fra kønsroller til klima, er det særligt vigtigt at gå det nye i møde med en bevidsthed om, hvilke forankringer og forandringer vi er rundede af. Højskolesangbogen (om)favner begge dele, fra forankringen i H. C. Andersens *I Danmark er jeg født* til forandringen i Bob Dylans *The times they are a´ changin*. Og derfor vil vi også på Testrup Højskole fortsat synge og lege for fuld kraft og lade det livsmod og den livsmagt, som Testrup-livet giver, trænge gennem alle vintermørke sprækker – frugter kan uspået komme.

Årets gang

Vinterkurserne

2019 indledtes vanen tro med vores litteraturkursus Tag og læs!, der i år havde titlen *Dystopia*. Kursister og foredragsholdere undersøgte, hvilke billeder af undergang, katastrofe og opløsning vi finder såvel i den ældre som i den nyeste litteratur; fra Bibelens dommedagsscenarier og frem til den danske samtidslitteratur. Der blev diskuteret, hvad dystopien som genre kan, hvor utopierne bliver af, og hvordan man fortæller om enden på verden, som vi kender den, til børn. Selvom emnet var dystert var engagementet intenst og stemningen høj. Kurset blev som sædvanlig krydret med uddelingen af Montanas Litteraturpris på 100.000 kroner, der realiseres i et samarbejde mellem Testrup Højskole, Dagbladet Information og Montana Møbler. Prisen gik i år til Jonas Eika for novellesamlingen *Efter solen*. Stort tillykke til Jonas, der i øvrigt er elev fra Testrup Højskoles skrivelinje, og som for nylig også vandt Nordisk Råds Litteraturpris for selv samme novellesamling.

Det filosofiske seminar overtog stafetten som det andet ugekursus i januar og havde i år titlen *Kampen om mennesket*. Titlen tog udgangspunkt i et aktuelt værk af samme navn og forholdt sig ugen igennem til et af filosofiens grundspørgsmål: hvad er et menneske? Er vi primært bestemt af fornuft, følelser, biologi, social baggrund, metafysiske længsler eller religiøse fortællinger? Eller er mennesket "blot" et helt igennem historisk og kulturskabt væsen? Det blev diskuteret af både unge og gamle på et stuvende fuldt kursus, hvor argumenter og modargumenter fløj igennem foredragssal og spisesal ugen igennem.

Forårsskolen

Forårsskolen satte rekord med 129 gennemførende elever på et langt hold. Skolen var fyldt til bristepunktet, og eleverne tilsvarende fyldt med begejstring og engagement fra de rullede kufferter og instrumenter ind på gårdspladsen en kold vinterdag i slutningen af januar. Forårsholdet fandt fra begyndelsen rytmen og udkrystalliserede sig langsomt som lige præcis dem og ingen andre hold. Der var auktion, studietur, ud-af-huset-ture, fremragende kulturcaféer, men først og fremmest en grundstemning af, at folk ville hinanden. Det smittede af på både medarbejdere og på det frie initiativ. Et eksempel på denne lyst til at være noget for hinanden var de helt ekstraordinært mange elevdrevne udvalg, komitéer, klubber med videre. Der var så mange, at der blev oprettet et udvalgsudvalg for overskuelighedens skyld. Udvalgsudvalget var selvfølgelig også elevdrevet.
Den stærke sociale energi understregede samtidig, at Testrup Højskoles pejle-

mærke *faglighed og hjemlighed* ikke bare er højglanspolerede ord, men en åbenbar realitet, når samværet og virkelysten forbinder sig til hinanden, som tilfældet var i foråret. Det faglige engagement blev med andre ord potenseret af en fælles lyst til at være noget for hinanden, og et af højdepunkterne var de afsluttende linjefagspræsentationer i begyndelsen af juni. Vi blev her præsenteret for et overflødighedshorn af vilde performances, absurd film, kunstinstallationer, hele tre koncerter fra musiklinjen og kunstlinjens udstilling *Refleksion* i Vestergade i Aarhus. Dertil kom en række tankevækkende podcasts fra filosofilinjen og en flot reception for skrivelinjens antologi med den forunderlige titel *Fuglen kommer altså først på side 29*. Alt i alt en stærk afslutning på et stærkt forårshold 2019.

Sommerkurserne

Knap havde forårsholdet forladt skolen, før vi tog hul på sommerugekurserne. Det livsfilosofiske kursus indledte sommeren med overskriften Karen Blixen – skæbne og fortælling. Ugen igennem blev Karen Blixens værk og liv belyst litterært, idéhistorisk, teologisk og filosofisk. Blixens livslange orientering mod skæbnen som modvægt til en iltfattig idé om det moderne menneskes planlagte og gennemskuelige livsbane er forfriskende stof i en tid, hvor vi tror, at vi kan styre vores tilværelse med livsplanlægning og selvoptimeringsstrategier. Hendes syn på moderniteten og livet inspirerede mange kursister til at genbesøge hendes fremragende fortællinger.

Efter en uge i selskab med Karen Blixen løb de to familiekurser af stablen. Først var det Kunsten at more sig, der i år havde titlen *Under overfladen*. Både børn og voksne blev suget ind i den magiske og forunderlige stemning, der hersker på kurset, hvor den legende og undersøgende tilgang i såvel børneuniverset som i de voksnes emnegrupper gennemsyrede fag og aktiviteter.

Musikkurset fulgte trop med spilleglade børn og voksne, der ugen igennem fordybede sig i rytmer og musikkulturer fra nær og fjern. Her swinger orkesteret helt bogstaveligt, når samtlige undervisningsrum er stuvende fyldt af instrumenter, ledninger, højtalere og nodehæfter. Tilværelsens store musik fylder os med rytme og klang, og selvom livsrytmen kan erfares på andre måder end i musikken, så indkapsler stemningen og ånden på kurset lige præcis erfaringen af, at livet simpelthen swinger, når orkestret spiller sammen.

Kurset Dans! swingede i den grad også, og intense danserytmer og musik bredte sig ud i hele landsbyen, da unge og gamle indtog skolen og bød hinanden op til en uges dans, foredrag og performances. Kurset havde i år overskriften *Improvisation* og fokuserede på den øjeblikkelige indarbejdning af en spontan inspiration, der kan opstå undervejs i en kunstnerisk proces. Trods kursets relativt unge alder har det allerede etableret sig som et meget solidt og velbesøgt kursus, der giver genlyd i det professionelle dansemiljø.

På skrivekurset Tag og skriv! dykkede lærere og kursister ned i romanen som genre og koncept. Hvad er en roman, hvordan har den ændret karakter, og hvad tilbyder romanen en moderne læser, der ofte præsenteres for tv-serier med karakterudviklinger og mulighed for et langt og komplekst handlingsforløb? Romanen er den mest kendte litterære genre, men et indblik i dens historik og senmoderne forgreninger udfordrer straks vante forestillinger og fordomme om, hvad der kan stå i en roman. Tænk blot på den selvbiografiske bølge, hvor det kan være svært at afgøre, hvornår der digtes, og hvornår der laves reportage fra konkrete levede liv, samt hvilken forståelsesposition det stiller læseren i. Alt det og meget mere blev kursisterne kastet ud i gennem deres eget tekstarbejde, foredrag og oplæsninger i en stemningsfuld uge i litteraturens tegn.

Sommerkurserne sluttede med augustkurset og elevmødet. Augustkurset har skolens lange kurser som model, det vil sige der udbydes linjefag og valgfag, og kursisterne er uden for undervisningen til både husgruppemøder og kulturcaféer. Augustkurset emmede igen i år af et helt særligt engagement og lyst til i fælleskab at blive klogere på verden og hinanden. Den ungdommelige energi fra både kendte og nye ansigter gennemsyrede fagene og livet omkring dem og blev yderligere intensiveret, da elevmødet tog over og satte et flot punktum for en sommer med endnu flere kursister end forrige år. Sommerkurserne understreger spændvidden i Testrup Højskoles appel, og det er simpelthen livsbekræftende at se børn og ældre udvide aldersspektret på kurserne fra hver deres sted i livet. Og det begejstrer at registrere, hvordan nysgerrigheden kan være lige så stærk, når man er 80 år gammel, som når man er 6 år.

Efterårsskolen

For øjeblikket synger et fremragende efterårshold på sidste vers. Foran os venter den faglige kulmination, når de fem linjer (*musik, filosofi, teater, skriv* og *kunst*) viser resten af skolen, hvad de har knoklet med den seneste tid. Vi kan se tilbage på et intenst efterår, rigt på initiativ og begivenheder, men samtidig med plads til fordybelse i og uden for timerne. Vi har haft besøg af Jens Andersen, der talte om sin Kim Larsen-biografi, Peter Øvig der fortalte om sin seneste bog om morens depressive sind, bandet Girls in Airports, journalist Anders Haahr Rasmussen der fortalte om moderne kønsroller, chefredaktør Lea Korsgaard og Clement Kjersgaard, for blot at nævne nogle få. Eleverne har været på en indtryksmættet studietur til Berlin, og der har været kulturcaféer med skøn selvkomponeret musik og skæve digte fra eleverne. Derudover har eleverne udsat hinanden for groteske Testrup-memes, og der har været et særdeles aktivt matematikudvalg, der godt nok bortauktionerede sig selv, men i øvrigt omanalyserede skolens fodboldholds tvivlsomme

resultater til meget positive udfald. Vi har haft et kaosudvalg med gakkede indslag, en vandreklub, der har travet land og rige rundt, torsdagstema med matchende udklædning, en vedholdende vinterbadeklub samt en mystisk udstoppet ræv med egen instagramprofil, der blev bortført til en uvis skæbne. Alt det og meget mere demonstrerer den spontane idérigdom, initiativlyst og overskud til at lave andet og mere sammen end det, der sker i timerne. Det vidner om, at eleverne ikke har nok i sig selv, men prioriterer fagene og fællesskabet, og dermed løfter den kollektive stemning sig og aftegner konturerne af et både mangfoldigt og sammenholdspræget efterårshold 2019.

Indvielse af de to nye elevboliger Folkehjem og Tusindfryd

2019 blev også året, hvor de længe ventede nye elevboliger blev færdige og taget i brug. Efter et års hårdt arbejde, byggerod og store maskiner, der supplerede elevernes vækkeure tidligt om morgenen, tog vi vores nye elevboliger i brug på sommerkurserne. Til elevmødet i 2018 udskrev vi en konkurrence om navnene, og til forårsweekenden blev vinderne afsløret. Hele tre tidligere elever fra efterårsholdet 2017 foreslog Tusindfryd, der både var Testrup Højskoles første forstander Jens Nørregaards navn i folkemunde og et værelse i den nu ikke længere eksisterende husgruppe Vesterhus 2. Folkehjem var et medarbejderforslag, og navnet vandt tilslutning, fordi det simpelthen inkarnerer hjemligheden på skolen og indgyder den trygge atmosfære i en husgruppe, som vi altid tilstræber. Tak til alle, der har bidraget med de mere end 100 navneforslag, og særligt tak og tillykke til de tre vindere Nanna Brejnegaard, Ida Marie Meyer Erichsen og Anna Aznar Jensen.

Tusindfryd og Folkehjem blev formelt indviet til elevmødet i august og umiddelbart derefter indtaget af efterårsholdet, der straks indrettede og hjemliggjorde dem således, at de nu er fuldt ud integreret i det øvrige husgruppemiljø i skolens have. Netop det forhold, at alle otte husgrupper nu ligger i nærheden af hinanden, har styrket det fælles leverum, som de otte elevboliger tilsammen udgør, selvom afskeden med Vesterhus, der har været elevbolig siden opførelsen i 1938, nu også var en smule vemodig. Meget højskoleliv er levet i denne traditionsrige og flotte bygning, og forhåbentlig fortsætter livet på linjefagene *teater* og *kunst* i Vesterhus, hvis vi kan skaffe de fornødne midler til en modernisering. Endelig skal der lyde en stor tak til forårsholdet for at være forstående overfor at leve tæt på en byggeplads, der først kommer skolens fremtidige elever til gode.

800 til Grundlovs- og folketingsvalgdag

Daværende statsminister Lars Løkke Rasmussen udskrev som bekendt folketingsvalg til afholdelse på Grundlovsdag. Det er ingen hemmelighed, at vi på skolen fik svedige håndflader og nervøse trækninger ved tanken om, at de indbudte politikere måtte trække sig, og at folk ville blive hjemme og følge med i valget, frem for at deltage i Grundlovsarrangementet på Testrup Højskole. Vores bekymringer skulle dog hurtig vise sig at være aldeles grundløse. Politikere og debattører holdt aftalerne, og folk strømmede til i så stort antal at vi, af hensyn til køkkenets mulighed for at lave mad nok, måtte stoppe for tilmelding, da vi nåede 800 deltagere. Det var en fremragende dag i demokratiets navn, hvor elever, medarbejdere, gæster og oplægsholdere alle bidrog til at kvalificere engagementet og indstillingen til vores fælles demokrati. En sådan overvældende opbakning understreger, at Testrup Højskole ikke bare er en højskole, men en lokalt forankret kulturinstitution og samtalepartner i den offentlige debat, som folk bakker op omkring. Det er vi meget taknemmelige for, og vi er allerede i fuld gang med planlægningen af næste Grundlovsarrangement i 2020.

Nyt fra personalefronten

Ny viceforstander
Siden undertegnede overtog rorpinden som forstander i sommeren 2017, har viceforstanderstillingen været ubesat. Tiden er blevet brugt til at betænke og kvalificere stillingen og samtidig indstille sigtekornet efter en stærk kapacitet til at løse opgaven. Heldigvis lykkedes det at rekruttere Rasmus Dyrvig Henriksen, og det var derfor med stor glæde, at vi kunne præsentere Rasmus som ny viceforstander ved begyndelsen af efterårsskolen. Rasmus er 33 år og kommer fra en stilling som seniorrådgiver ved det norske undervisningsministerium i Oslo og har således fulgt den nordiske dannelses- og uddannelsesdebat tæt. Desuden er Rasmus elev fra forårsskolen 2006 og gennem flere år aktiv i højskolens elevforenings bestyrelse, og han har derfor et indgående kendskab til Testrup Højskole og kulturen på stedet. Rasmus indgår desuden i undervisningen på filosofilinjen og i det øvrige højskolearbejde. Han er, sammen med sin kone, Ragna, og deres to børn, Inger og Anton, flyttet ind i lærerboligen på Testrupvej 104, og familien er faldet rigtig godt til i landsbyen. Rasmus er særdeles vellidt af både elever og kollegaer og har med sin naturlige autoritet og store engagement allerede sat sit tydelige præg på udviklingen af skolen. Han er en stor gevinst for Testrup Højskole, en fænomenal sparringspartner, og han har, trods sin unge alder, på kort tid fundet sin naturlige rolle som en del af skolens ledelse.

Udskiftning på filosofilinjen
I sommer tog vi afsked med Frank Beck Lassen, der efter mere end ti år som lærer på filosofilinjen, foretog et sporskifte, dog stadig med tilknytning til filosofien. Frank har fået job i Etisk Råds Sekretariat, hvor han fremover skal betjene rådet i deres arbejde med bioetiske problemstillinger. Frank får således vedligeholdt sin kernefaglighed og sin fremragende evne til at omsætte komplekse problemstillinger til vedkommende samfundsspørgsmål. Frank har boet i lærerbolig gennem hele sit virke på Testrup Højskole, og hans indsats som filosofilærer, husgruppelærer, studiekredsleder, løbeklubinitiativtager, bibliotekskoordinator, logistiker, studievejleder, studietursleder og meget mere har været uvurderlig. Mange tak til Frank for at bidrage til at holde den faglige fane højt på skolen.
Når rutinerede medarbejdere søger andre græsgange, giver det plads til nye kræfter. Vi havde derfor den store fornøjelse i sommer at byde Tone Frank Dandanell velkommen som ny lærer på filosofilinjen og i valgfaget *køn, krop og kultur*. Tone er 32 år og ph.d.-studerende på en afhandling om Søren Kierkegaards begreb om undren. Derudover har hun beskæftiget

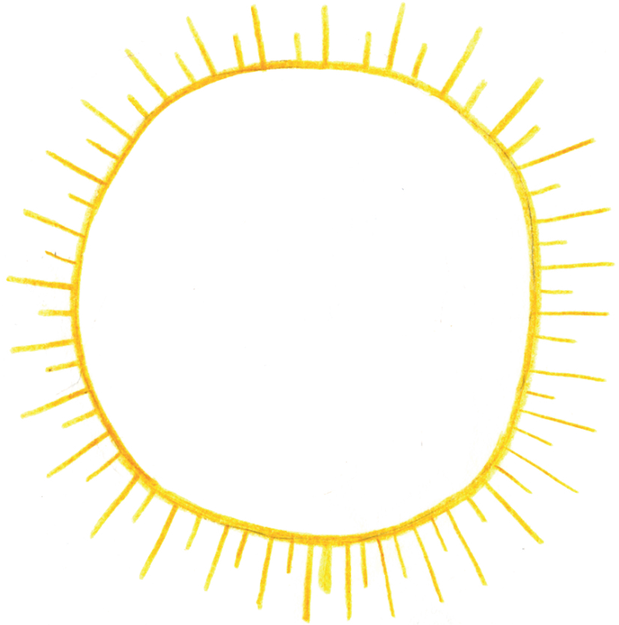

sig intensivt med kønsfilosofi og har desuden læst teologi og litteraturhistorie. Tone har været skribent ved Dagbladet Politiken og redaktør på Eftertryk Magasin. For tiden anmelder hun filosofisk litteratur ved Dagbladet Information og er i det hele taget en engageret stemme i den offentlige debat. Derudover er hun en eftertragtet foredragsholder og debattør, og hendes skarpe analyser og mundrette formidling gør, at hun ofte optræder i Deadline på DR2, i P1 og på andre medieplatforme. Tone har mange fagartikler bag sig, og foruden et studieophold på New School of Social Research i New York og på University of Glasgow har hun været ansat på Søren Kierkegaard Forskningscenteret på Københavns Universitet. Vigtigst af alt er dog hendes passion for højskolelærergerningen. Tone har af flere omgange gæsteundervist på Testrup Højskole, og det er derfor en stor glæde nu at have hende med om bord som fast medarbejder. Det er en stor berigelse for Testrup Højskole og ikke mindst for filosofilinjen, da Tone besidder den helt rette kombination af et meget højt fagligt niveau og lysten til også at være noget for eleverne uden for timerne.

Mere fokus på klima og bæredygtighed
Endelig har vi valgt at opruste yderligere inden for klima og bæredygtighed. Vores samtid kalder simpelthen på mere oplysning og forståelse for forholdet mellem menneske og natur. Derfor var det helt oplagt at fastansætte Nikolaj Voldum Ahlburg, der i forvejen underviste i fagene *naturdannelse* og *gå*. Nikolaj har nu tilføjet *klimaklubben* som sit tredje valgfag med specifikt fokus på at undersøge, hvordan der samfundsmæssigt kan interveneres til fordel for klimaet og de kommende generationer, som skal overtage kloden efter os. Nikolaj er cand.scient. i biologi fra Aarhus Universitet og uddannet friluftsvejleder fra Universitetet i Sørøst-Norge. Han har tidligere arbejdet som underviser på Aarhus Universitet i plantefysiologi, planteartskendskab og alger og har været ansat som friluftslivslærer på Egmont Højskole. Derudover er han medstifter og daglig leder af naturformidlingsprojektet Natur Retur i Aarhus. Nikolaj er med sin brede interesse for alt, hvad der rører sig i naturen, en vaskeægte biologinørd og naturentusiast, og så er han en fremragende formidler og inspirator. Endelig er Nikolaj elev fra Testrup Højskole fra foråret 2011.

Farvel til Elin Vestergaard
Elin Vestergaard valgte, efter 26 års engagement på Testrup Højskole, at gå på pension 1. december. Elin har været en meget nærværende og afholdt kollega, der de senere år har varetaget danskundervisningen for skolens udlændinge, undervist i faget *fortælleværksted* og i faget *litteratur*. Elin er en fremragende fortæller, en dygtig underviser og ikke mindst et hjertevarmt menneske, som mange tidligere elever – både danske og udenlandske –

holder kontakt med og værdsætter højt længe efter deres ophold på skolen. Elin har altid været god til at se og fornemme hver enkelt elevs faglige og sociale muligheder og ikke mindst støtte dem der, hvor de havde behov for det. Både på skolen og i sit hjem har Elin inviteret eleverne indenfor til en snak om litteraturen og livet. Elin har styrket hjemligheden på skolen ved igennem alle årene at bakke massivt op om elevernes fagpræsentationer, kulturcaféer og sociale arrangementer på og uden for skolens matrikel, og sidst men ikke mindst har hun sat en ære i hurtigt at kunne alle elevers navne på alle hold. Det er prisværdigt, meget betydningsfuldt og giver respekt omkring sig. En kæmpestor tak for 26 års virke på Testrup Højskole. Vi ønsker Elin alt godt fremover i hendes nye tilværelse som globetrotter med pensionistrabat.

Kunsten at runde et skarpt hjørne

I år har vi markeret hele tre runde fødselsdage i medarbejderstaben. Kunstlærer Lars Mogensen, der i 2018 kunne fejre sit 30 års jubilæum på skolen, fyldte 60 år. Oldfrue Dorthe Jelling blev 50 år, og kok og køkkenmedarbejder Thomas Lilleris rundede de 30 år. Stort tillykke til Lars, Thomas og Dorthe, der alle er rutinerede kræfter og stærke kulturbærere med hver deres afsæt i henholdsvis lærergerningen, gastronomien og arbejdet med at holde skolen præsentabel og indbydende året rundt.

Lokale råvarer og ny røgeovn:
Status fra køkkenet

Vi har investeret i en røgeovn, og dermed har vores slagter, Nynne, fået sit ønske om at etablere charcuteriproduktion på Testrup Højskole opfyldt. Vi tilstræber at lave alt vores pålæg selv og er rigtig godt på vej. Pålægget er i øvrigt nu 99 procent økologisk og fra danske dyr. Generelt bliver vores sortiment af hjemmelavede produkter udvidet år for år, bid for bid. Vi har i mange år syltet, bagt med surdej og lavet en stor mængde pålæg på egen hånd, men variationen og mængden af glas og bøtter, der bliver fyldt op med sæsonens overflod er øget, og den faglige stolthed i køkkenet følger proportionalt med. Endelig har vi fået etableret kontakt til en rigtig god økologisk landmand nær Odder, Bertel Oluf Schmidt, der hver uge året rundt leverer grøntsager af særdeles høj kvalitet til højskolen.

Vi lægger stor vægt på lokale råvarer af høj kvalitet, egenproduktion og økologi. Kursisterne på både de korte og lange kurser oplever derfor et køkken på Testrup Højskole, der er på fuld omgangshøjde med de gastronomiske nybrud og kulinariske variationer, der fordres af moderne kvalitets- og klimabevidste kursister.

På medarbejdersiden har vi i køkkenet måttet sige farvel til Amanda Andersen, der stoppede i køkkenet i foråret for at tage på idrætshøjskole. Frederik Zeuthen er kommet ind på journalistuddannelsen på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole og tog derfor afsked med os i august.

> **Som bekendt er det ikke kvantiteten, der betinger kvaliteten, men vi glæder os over den store opbakning til skolen og tager den aldrig for givet.**

Både Amanda og Frederik har gjort en kæmpe indsats, og begge vil blive savnet. Simon Østergaard er blevet far til en lille pige, Agnes, og har været på barselsorlov frem til oktober, men er nu tilbage på fuld tid. Magnus Best har siden efteråret været en del af køkkenpersonalet, først som tilkaldehjælp og sidenhen på fuld tid. Han er en skattet medarbejder og arbejder på fuld tid frem til februar. Endelig er Ida Fonslet vendt tilbage på fuld tid fra august, hvilket vi alle har glædet os meget til. Ida er et gastronomisk naturtalent med intuition og tæft for at sammensætte råvarer og smage på utraditionelle måder til stor glæde for både elever og medarbejdere.

Testrup Højskoles 2020-plan:
Fuld kraft fremad

Vi står nu på tærsklen til 2020. For nogle år siden talte politikerne om 2020-planer. Testrup Højskoles 2020-plan er ganske enkelt at klø på med det vigtige dannelsesarbejde, vi brænder for, og vi glæder os meget til at tage imod et udsolgt forårshold med 131 tilmeldte elever og venteliste. Med indvielsen af de nye elevboliger er der mulighed for at forårsholdet 2020 overgår skolens hidtidigt største hold – forårsholdet 2019 med 129 gennemførende elever. Som bekendt er det ikke kvantiteten, der betinger kvaliteten, men vi glæder os over den store opbakning til skolen og tager den aldrig for givet. I 2020 vil vi fortsat arbejde videre med at skaffe midler til en modernisering af de traditionsrige og bevaringsværdige hovedbygninger, der blandt andet omfatter foredragssalen samt Vesterhus, der nu ikke længere huser elever. Jeg vil samtidig takke for et solidt og tillidsbaseret samarbejde med skolens medarbejdere, elever, skolens bestyrelse, skolekredsens bestyrelse, elevforeningens bestyrelse, og ikke mindst med alle jer, der lægger vejen forbi skolen til de åbne arrangementer. Jeg ser forventningsfuldt frem mod det kommende år, hvor Testrup Højskole fortsat vil tage livtag med eksistensen og samfundet og være hjem for de mange unge mennesker, der sigter mod en begejstringsbåret undersøgelse af den tilværelse, vi lever sammen, men må forstå hver for sig.

De varmeste hilsner,

Simon Axø

GRUNDLOVSDAG

GRUNDLOVSDAG

Fuglene

Testrup Højskoles grundlovssang

Thorbjørn Krogshede, 2019

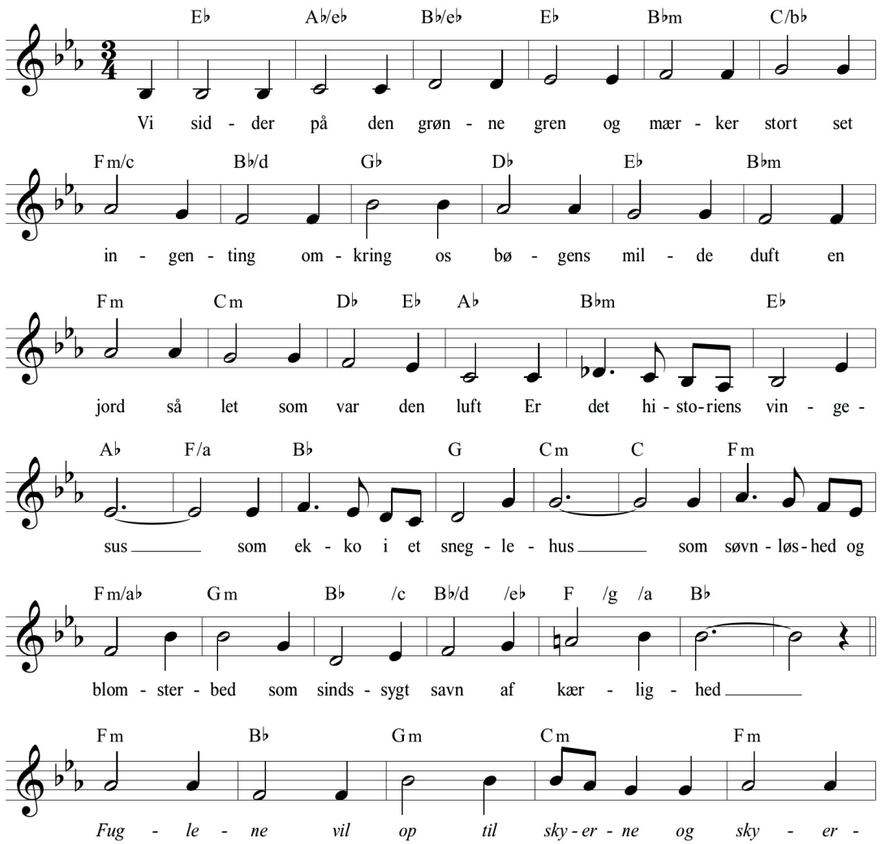

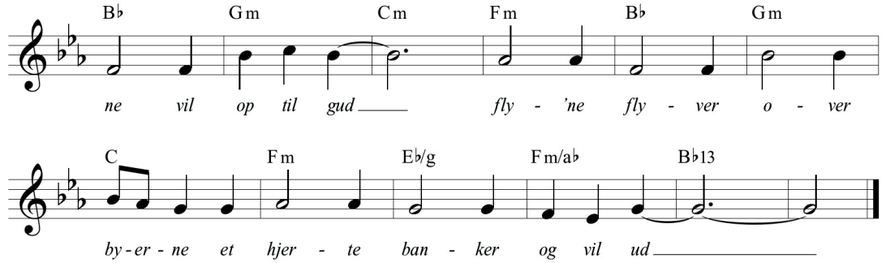

1. Vi sidder på den grønne gren
og mærker stort set ingenting
omkring os bøgens milde duft
en jord så let som var den luft
Er det historiens vingesus
som ekko i et sneglehus
som søvnløshed og blomsterbed
som sindssygt savn af kærlighed

Fuglene vil op til skyerne
og skyerne vil op til gud
fly'ne flyver over byerne
et hjerte banker og vil ud

I anledning af grundlovsdagsarrangementet blev der på skolen opfordring skrevet denne sang.

2. Det er en demokratisk brist
at alt kan blive løgn og tvist
Det mørke stof, som bor i os
er gjort af ængstelse og trods
Det er gravitationens skyld
at regnen falder på en hyld
Er himlen våd af Ymers sved
er jorden flad af lumpenhed

Fuglene vil op til skyerne...

3. Historien løber gennem dig,
en lang og blodig silkevej
med folkedrab og støvletramp
og hård og tapper frihedskamp
Engang var vi partikelstøv
engang var det her sommerløv
en hvirvelvind, et ingenting
som lyse mønstre på en kind

Fuglene vil op til skyerne...

4. Den frihed der var dyrt betalt
vil komme som, det er banalt,
et hedeslag en forårsdag
fordi vi brænder olien af
Men bag din ryg er himlen blå
og dyb og lyset let på tå
Vi elsker solens kontrafej
måske ser vi en anden vej

Fuglene vil op til skyerne
og skyerne vil op til gud
fly'ne flyver over byerne
et hjerte banker og vil ud

Christian Dorph, 2019

GRUNDLOVSDAG

FOTOS AF LARS KOUE MOGENSEN

Hvad er højskole for mig?

Rasmus Dyrvig Henriksen

Testrup Højskole har fået en ny viceforstander. Han hedder Rasmus Dyrvig Henriksen og var selv elev på højskolen i foråret 2006. Årsskriftsredaktionen har spurgt Rasmus, hvad højskole betyder for ham.

Af Rasmus Dyrvig Henriksen, ny viceforstander, tidligere elev på forårsholdet 2006 og mangeårig deltager på augustkurset.

“Højskole er ikke en leg, men der er nogle lighedstræk. Højskolen og legen deler en glæde og en tilfredsstillelse ved aktiviteten i sig selv.

Det er sommer. Kulturcafé i teltet. Lys og mørk fadøl. Det er sang og gule mursten. Det er højspændingsledninger og en lang grusvej, som fører ud til en lille bitte skov. Det er svaler i gården og hvepse i skraldespande. En svedig flok af glade mennesker, der danser under kæmpestore rislamper. Det er smil, og det er glæde. Det er efterår. Og det er forår. Nye elever, der opdager, hvad højskole er, og hvad højskole kan. Nye indfald. Det er gentagelsen, men på den gode måde. Der er en mærkværdig oplevelse af, at nye hold med elever formår at lave lige så fed højskole, som året før. For mig er højskole at blive revet med. At lade sig begejstre. At bruge tid og kræfter på noget, fordi det er sjovt. Fordi det er spændende. Højskole er ikke en leg, men der er nogle lighedstræk. Højskolen og legen deler en glæde og en tilfredsstillelse ved aktiviteten i sig selv. Det er skønne spildte kræfter, men i en positiv forstand. Det er befriende at give sig hen til noget. Gøre det bedste man kan. Lære noget nyt. For mig er højskole også et fællesskab. Det er skabelsen af et fællesskab. At komme til skolen uden at kende nogen og forlade skolen med nye tætte venskaber. Det er alt det, som sker, når man bor sammen, spiser sammen, vasker op sammen, fester sammen, har tømmermænd sammen. Det er at komme hjem fra studietur og blive mødt af et skilt på døren til spisesalen, hvor der står ”Velkommen hjem”. Det er at tage vare på hinanden. Passe på hinanden. Det er oplevelsen af, at på højskolen kan man stille sig op på en scene (hvis man har lyst). Man tør prøve nye sider af sig selv. Fordi folk er med. De bakker op. De klapper. Højskole er så utroligt mange ting. For mig er højskolen også at trille rundt med barnevogn mellem musikhuset og spisesalen. Det er mokost sammen med børnene og en flok tømmermændsramte elever. Det er at møde eleverne på cykelstien på vej til og fra SuperBrugsen. Det er hverdag, men ikke en hvilken som helst hverdag. For den starter altid med en sang.

DANS!

SÅ TØR DU MØDE VERDEN MERE

Af Johanna Malene Geiger, underviser i dans, performance og living yolates på Testrup Højskole

“Kroppen husker erfaringer, det gør hovedet ikke nødvendigvis.

På Testrup Højskole er der hver sommer dansekursus, hvor danseglade mennesker i alle aldre danser hele dagen. Dansestilarterne er mange: Urban afro, gaga, argentinsk tango, house, contemporary dance, hiphop, living yolates, tai chi, vinyasa yoga, kontaktimprovisation med flere.

Hvert år dykker vi ned i et tema, som vi undersøger gennem fælles tematiske workshops. I år var temaet for dansekurset improvisation. Danseimprovisation kræver, at man tør danse de bevægelser, som ens krop frembringer, også når der ikke kommer noget, eller der kommer noget, som man synes er uinspirerende. Derfor kræver improvisation mod, og med det i hånden er danseimprovisation en rigtig god måde at blive gode venner med sig selv, sin krop og sine bevægelser på.

Kroppens historie

I bogen *Fodfæste og himmelkys* skriver Lis Engel, at: *“Kroppen fortæller vores livshistorie og vort tilhørsforhold kulturelt og historisk. Kroppen fortæller om køn, alder og aktiviteter i bredeste forstand. Men kroppen fortæller også altid om situationen lige her og nu, og dermed om måder at møde livet på.”* Når man improviserer i dans, så fortæller kroppen din historie gennem dine bevægelser. Dét, din krop har erfaret gennem livet, er en del af dit ubevidste bevægelsesvokabular, det er dit eget kropssprog og danner præcis dine bevægelser. Der er oplevelser, erfaringer, bevægelser, som du gerne vil dele og vise, og der er oplevelser, kropsdele og bevægelser, som du helst vil glemme og skjule. Men fordi kroppen er vores værktøj, når vi danser, må vi forholde os til den som en helhed, lære at stå ved den og den historie, vi har med vores krop. Det giver en stor rigdom og dybde i dansen, når man åbner op til kroppens iboende fortællinger og bruger dem som motor i en danseimprovisation.

Egenkroppen og den ekspressive krop

Når vi vedblivende opfordrer vores krop til at lade fortid og nutid møde hinanden ved at turde prøve nye ting, for eksempel at improvisere i dans, så skaber vi faktisk en fremtid for os selv, hvor en god selvfølelse har gode vilkår for at vokse.

Fænomenologen Maurice Merleau-Ponty, der har gjort det muligt i en akademisk sammenhæng at kunne iagttage kroppen og give den betydning, beskriver to rammende begreber i forhold til danseimprovisation: *egenkroppen* og *den ekspressive krop*. Egenkroppen er karakteriseret ved de sansemæssige, motoriske, psykiske og intellektuelle processer, som kommer til udtryk, når man bevæger sig, er opmærksom, føler, tænker, forestiller sig, bruger sin fantasi og ræsonnerer. Det indre liv. Det knytter sig til en “jeg kan”-erkendelse på det bevidste plan og til en “tavs viden” på det ubevidste plan. Egenkroppen er den *“fungerende, lærende og erkendende krop. Gennem handling og oplevelse søger den mening og betydning om sig selv og om sig selv i verden.* [...] *Erkendelse bygges på erfaringer, som fås gennem kroppens handling, og derved bliver de legemliggjorte.”* Kroppen husker erfaringer, det gør hovedet ikke nødvendigvis. Disse erfaringer er selve grundlaget for bevidsthed og sprog, og først når egenkroppen har disse kropsligt forankrede erfaringer, kan den analysere, reflektere og sprogliggøre dem. Egenkroppen er der, hvor vi former vores selvbillede og selvfølelse.

Den ekspressive krop, som vi eksplicit dyrker på dansekurset, er kroppen, der udtrykker sig, kroppen i udfoldelse. Når vi maler med hele paletten og udtrykker kroppen med alle dens mange muligheder for bevægelse, afprøver nye ting, øver os og lærer at kunne mestre stadig mere, nærer vi egenkroppen gennem handling og samspil med omverden. Det skaber en vekselvirkning mellem egenkroppen og den ekspressive krop.

I processen med at turde tilegne os nye kropslige egenskaber, ændrer vi også vores selvbillede, så vi tør mere, fordi vi begynder at se og handle ud fra flere sider i os selv. Det giver os et nyt syn på os selv, på det vi kan, og på den vi er. På den måde tør vi møde verden mere nuanceret.

På dansekurset *Dans!* giver vi både næring til egenkroppen og den ekspressive krop. Vi turboudvikler den ekspressive krop, udfordrer den med at skulle indoptage og skabe nye bevægelser, forstå bevægelseskvaliteter og danne nye indre billedverdener, som omsættes til et fysisk udtryk. Denne komplekse mængde af kropsligt forankret viden bliver til nye erfaringer med dig selv; en ny kropslig dannelse, hvor oplevelsen af at mestre nye kvaliteter, trin, samarbejdsevner, vedholdenhed,

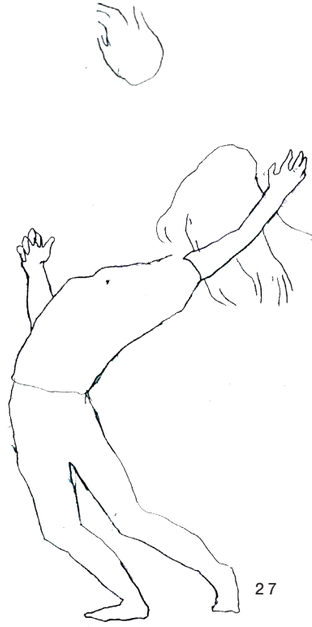

flow, indlevelse – alle de ting man øver sig i, når man danser – giver egenkroppen fordybet forståelse af sig selv og sine evner. På den måde har dansen et potentiale til at udvikle selvforståelsen og øge ens fornemmelse af og tillid til både kroppens kunnen og kroppens væren-i-verden på én gang.

Improvisationsmetoder

Der findes heldigvis teknikker til at improvisere ud fra. Uden dem, eller i hvert tilfælde uden en ramme, føler man sig måske lidt fortabt, og det er den del af improvisation, der aldrig bliver snakket nok om. Måske er det derfor, den har sådan et blakket ry. For danseimprovisation er ikke 100 procent frihed. Det kan bare føles sådan, når man har lært teknikkerne, slukket for sit selvbevidste ydre blik og kastet sine hæmninger hen i et hjørne.

Improvisation har regler, teknikker, *scores* (rammesætninger), måder at inddele kroppen og rummet på, og det bliver til et mangfoldigt og komplekst sprog, som man kan kommunikere igennem.

De forskellige improvisationsteknikker rummer et hav af elementer, som man har givet betydning, og som præger teknikkens æstetik – måden kroppen ser ud og bliver brugt på. Det kan føles stift i starten; man skal ind i den tænkning, der ligger bag metoden. Men når man først får det ind i kroppen, bliver det et slags bevægelsessprog, som man kan kommunikere igennem. Improvisation er altså i udgangspunktet ikke fri dans, men et gennemtænkt kropsligt sprog, som man lærer og derefter kan danse frit i. Og når man har øvet sig i at kombinere de forskellige elementer, så er opgaven at finde sit eget sprog inden i det fælles bevægelsessprog og undersøge, hvordan man kan udfordre de logikker, som teknikken har i sig.

Improvisation kræver meget træning og øvelse, fordi man lærer kroppen et nyt sprog, som man med tiden kan tale flydende. Det spændende og fantastiske ved improvisationens sprog er, at du kan præge det ud fra den, du er, og de bevægelser, der taler til dig, og som din krop af sig selv kommer med. Det kan derfor føles personligt frisættende at improvisere: Du får en ny og sprudlende stemme at udtrykke dig med.

Serendipitet

Når man kaster sig ud i at improvisere, er indstillingen til arbejdet afgørende for følelsen af, at det lykkes. Her kan serendipitet blive nøglen til den kreative proces. Et velkendt eksempel på serendipitet er opfindelsen af lim, der kun kunne klistre lidt. Opfinderen af limen kunne have smidt det hele ud, men tog i stedet produktet seriøst og opfandt *post-it*. Klodshans er endnu et eksempel på den perfekte brug af tilfældets gaver. Han opsamler tre på det tidspunkt ubrugelige ting: en flækket træsko, en død krage og vidunderligt løst pludder. Og på det afgørende tidspunkt, med sit mod og sin kreativitet, vinder han med de ubrugelige ting prinsessen.

Serendipitet betyder ”lykketræf”, “en gunstig tilfældighed” eller ”tilfældets gave”. Det kan være irriterende og besværligt at være åben og se potentialet i de fejl, man laver, eller de omveje, man nogen gange tager. Men det er her, guldet kan ligge begravet. Serendipitet handler om at være åben over for det, der sker i øjeblikket, og så samarbejde med tilfældet, når det viser sig. At bruge tilfældige input seriøst og se fejl, som en gave, kan blive en nøgle til at komme videre, komme i gang, præge det, du laver, og det kan være en kæmpe kreativ drivkraft. Man kan træne sit samarbejde med tilfældet ved at gøre det, når det viser sig. Så i stedet for at lade utilsigtede hændelser skabe en sammentrækning i kroppen, så lad tilfældene skabe en åbning og følg efter tilfældet og se, hvad det har til dig.

Med opfordringen om at samarbejde med tilfældet og se det som en gave, takker jeg af hjertet for et fantastisk dansekursus i improvisationens tegn. På gensyn i 2020, hvor temaet er performance.

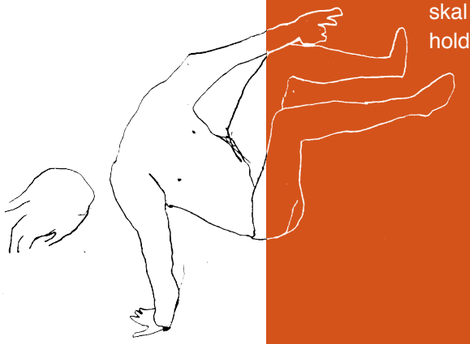

Til de nysgerrige

Performance er dansens vilde lillesøster, født i start 60’erne og stadig i voksealderen. Performance er en sindstilstand. Performance er krop, kunst, køn, stilhed, protest, radikal undersøgelse, udholdenhed og fortættet nærvær. På næste års sommerkursus Dans! på Testrup Højskole kaster vi os ud i den alsidige og eksperimenterende udtryksverden, som performancekunsten er. Kroppen er det bærende udtryksmiddel i både dans og performance. Hvordan er de forskellige fra hinanden, og hvordan beriger de hinanden? Hvad gør det ved dansens udtryk, at man bliver betragtet? De spørgsmål undersøger vi igennem performances, foredrag og koncert. Derudover er der livlige danseworkshops i afro-fusion, gaga, house, stedsspecifik performance, living yolates, argentinsk tango, contemporary dance, fysisk performance, hiphop, tai chi og vinyasa yoga. Vi skal også til stranden, synge, på milonga og holde en dejlig fest sammen.

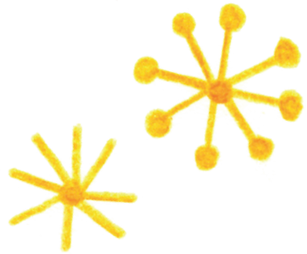

BESTYRELSENS BERETNING 2019

Af Nanna Rørdam Knudsen, formand for Testrup Højskoles bestyrelse.

Som det har været tilfældet de seneste par år, har bestyrelsesarbejdet i 2019 især drejet sig om, hvordan vi kan få Testrup Højskoles fysiske rammer til at matche skolens behov lidt bedre. Der foregår en stadig renoveringsproces, og som man kan se ved at bevæge sig ned bag Nørregård, er de to nye elevboliger nu færdige og taget i brug i løbet af sommeren, og allerede nu er de en naturlig del af skolen. Der er også fuldt blus på fondsansøgninger til de øvrige planer og drømme, vi har, om at kunne opgradere lokalerne for flere af linjefagene og i det hele taget give os alle bedre plads – bedre i betydningen mere såvel som i betydningen mere velegnet. I det arbejde er det især bestyrelsesmedlemmerne Henning Kærsgaard, Lars Erik Larsen og Torben Vinter, sammen med forstander Simon Axø og viceforstander Rasmus Dyrvig Henriksen, der lægger en stor indsats og bruger den erfaring, de hver især har fra verden uden for Testrup til at lave de bedst mulige ansøgninger.

Derudover har vi brugt en del tid på at diskutere, hvordan vi kunne fremtidssikre bestyrelsesarbejdet og sørge for, at der til

hver en tid sidder en bestyrelse, der kan støtte skolen bedst muligt. Testrup Højskoles bestyrelse er sammensat lidt anderledes end mange andre skolebestyrelser, idet elevforeningen har en større indflydelse, end hvad almindeligt er. Skolekredsen råder over tre mandater i bestyrelsen, elevforeningen fire. Hidtil har mandaterne fordelt sig således, at skolekredsen skulle vælge tre personer fra sin midte, mens elevforeningens mandater fordelte sig på to tidligere elever samt to personer med interesse for skolen. En person med interesse for skolen kan naturligvis også være tidligere elev, hvilket for eksempel er tilfældet i dag, hvor Torben Vinter sidder på sådan et mandat. Det samme gør Henning Kærsgaard, mens Eske Rauer Frank og jeg selv sidder som tidligere elever.

Det er i stigende grad nødvendigt med særkompetencer i bestyrelsesarbejdet, og vi vil gerne se muligheder for, at folk fra bredere kredse kan stille op til skolens bestyrelse. Samtidig vil vi selvfølgelig gerne bibeholde den vigtige kontakt til lokalområdet, som skolekredsen repræsenterer, og trække på det særlige kendskab til skolen, som gamle elever har. Vi fandt den løsning, at skolekredsens mandater nu fordeler sig på to personer fra skolekredsens midte og en person med interesse for skolen. Elevforeningens mandater er også ændret lidt, så der nu er tale om én tidligere elev og tre personer med interesse for skolen. Desuden er valgperioden nedsat fra fire til to år. På den måde skulle de to foreninger gerne have de bedste forudsætninger for at finde de rigtige kandidater til deres respektive mandater.

Det har i år været en glæde for bestyrelsen at kunne byde velkommen til en ny viceforstander. Skolen har ikke haft en viceforstander, siden Simon blev forstander, og det har hele tiden været tanken, at vi på et tidspunkt skulle finde en til den stilling. Da muligheden for at ansætte Rasmus Dyrvig Henriksen bød sig, greb vi den straks. Selv kender jeg Rasmus fra adskillige augustkurser og fra samarbejde i elevforeningens bestyrelse, og det er derfor for mig en særlig fornøjelse at byde Rasmus og hans familie velkommen hjem til Testrup.

Hele bestyrelsen sætter stor pris på det gode samarbejde med skolens ledelse og personale. Det er altid en fornøjelse at være på besøg og mærke den energi, der bliver lagt i at lave god højskole hver dag.

På hele bestyrelsens vegne ønsker jeg alle en glædelig jul og et godt nytår,

Nanna Rørdam Knudsen

JEG ER TRÆT

Af Gustav Hendriksen, E19

Træt af udefinerbart hvidt lys, der varer hele dagen
Træt af sortsind og tankespind
Træt af tidens idealer og snak om Kardashians på tv-kanaler
Træt af at hade smartphones men elske likes
Træt af at scrolle når jeg skider
Træt af jeg gør det alligevel
Træt af uddannelsessnobberi og af at ville læse antropologi for ikke at spilde mit snit
Træt af plastik, træt af pis
Træt af pligt, af at slå til, af at skulle vide, hvad jeg vil
Træt af at være doven
Træt af ikke at måtte være doven
Træt af overarbejde og oversprings-netflixsøndage
Træt af bordskik
Træt af at vide, jeg ikke må sidde med min madpakke ved de fleste udendørs borde i byen
Træt af rige folk med mindreværdskomplekser, der tror at lykken lurer på den anden side af en årsindtægt på 5 millioner
Træt af vækstens status som mirakuløs antibiotika til alle samfundssygdomme
Træt af nutid og idylliseringen af vores fortid
Træt af at skulle lyde intellektuel over aftensmaden
Træt af at komme til at lyde intellektuel over aftensmaden, når jeg vil bonde med folk, og kun kan mødes på et plan, hvor man taler om ”man” og generelle tendenser uden at sætte sig selv på spil, fordi det er lettere at sidde og nikke og blive enige om, hvor galt det står til i verden på en distance, som står man uden for buret og kritiserer løvens ageren i Zoo
Træt af facadefilantropi, oliekrig, materialisme, racisme, clickbait og cookies
Træt af forsinkede toge og regnvejr på en tirsdag
Træt af mobilepayanmodninger på 3 kroner
Træt af mig selv, når jeg kigger væk, mens en hjemløs går forbi i toget
Træt af dansk svineproduktion med tarmopmåling til medisteren, foretaget i Kina, fordi det er billigere, og fordi alle pølser skal være lige store, og træt af, at de får lov at bruge EU-millioner på at promovere svinekød blandt unge for at beskytte ”det indre marked”
Træt af at have lyst til Snickers og leverpostej men kun æde rosenkål, vegansk koldskål, selleribøffer og gulerod
Jeg er træt af at skulle være god. Træt af arvesynd, når man ikke tror på Jesus
Træt af at diskutere, om blå er dårlige mennesker eller realister,

og om røde er verdensfjerne idealister, der hykler, hvis ikke de cykler til Christiansborg under valgkampen
Træt af klimakampen, af tanken om, at jeg ikke gør en forskel
Træt af ansvaret, der følger med tanken om, at jeg gør en forskel
Træt af, at politikerne lader virksomhederne diktere, fordi de er for bange for næste valg til at reagere
Træt af, at virksomheder opgiver at være visionære pga. konkurrencen, og sender aben videre til forbrugeren
Træt af at være den forbruger, fordi økologi ikke altid er mest bæredygtigt, og fordi alting efterhånden bliver solgt i grønbrune kartoner, der ser bæredygtige ud
Og jeg er træt af, der er palmeolie i vegansk flødeskum, og træt af at opdage at mit bomuldsnet skal bruges 7000 gange for at være mere bæredygtigt end Nettos plastikposer
Træt af at landbruget sponsorerer den forskning, der skal være belæg for mine etiske beslutninger, og træt af at tigerrejer er pakket flot ind og smager godt, selv om de er produceret ved gældsslavearbejde i regnskovsødelæggende rejefarme i Indonesien
Træt af at være forbruger fordi Fairtrade måske ikke er så fair, som de fremstår, og fordi informationsoverloadet fører til afmagt over for beslutningerne, og fordi jeg skal tage den kamp hver gang, jeg køber ind, og hver gang foretage en mental armlægning mellem en ferie til Thailand og et økologisk æble
Træt af, at det italesættes som et offer at leve bæredygtigt, og at jeg selv lige har bidraget til det
Træt af porno
Træt af at Jolene og Bakken må lave strammere udsmidningspolitik, for at mænd kan styre deres pik
Træt af ikke at kunne danse pardans uden at andre tror, jeg vil score
Træt af at blive kaldt player, af at have dårlig samvittighed over at dele kærlighed, som vel må være det største, der findes
Træt af, at vi er så tilbageholdende med vores kærlighed, fordi vi hele tiden er usikre på hinanden
Træt af, at så mange er ensomme
Træt af selv at være ensom, selv om jeg har masser af venner
Træt af hverdage
Træt af at gå op i ting
Træt af ikke at kunne leve op til mine egne forventninger

Træt af at have lyst til at lægge mig og læse, når jeg skal øve
Træt af at ville øve, når jeg skal skrive
Træt af deadlines, af at de forhindrer mig i at være langsigtet
Træt af at være langsigtet.
Træt af ikke at få udrettet noget, fordi jeg ikke har en deadline
Træt af at skulle udrette noget
Træt af ansvaret ved at være privilegeret hvid mand fra Danmark med masser af muligheder
Træt af mulighederne
Træt af valg, af at skulle tage ansvar for mit eget liv, af angsten, der følger med
Træt af at skulle være nuanceret og relativere og præcisere alle mine udsagn
Træt af ikke at være noget særligt
Træt af at blive kaldt hipster
Træt af at ville være noget særligt
Træt af fordomme
Træt af, at jeg går i en større bue uden om indvandrerdrenge i dunjakker, og at jeg gør det, selv om jeg er blevet samlet op af flere indvandrere end etniske danskere på mine blaffeture.
Træt af, at min bedstemor ikke kan forstå, hun ikke må sige n-ordet, eller forstå, at jeg ikke vil være ingeniør som min far
Træt af at være træt
Men jeg er glad for, at solen lige kom frem.

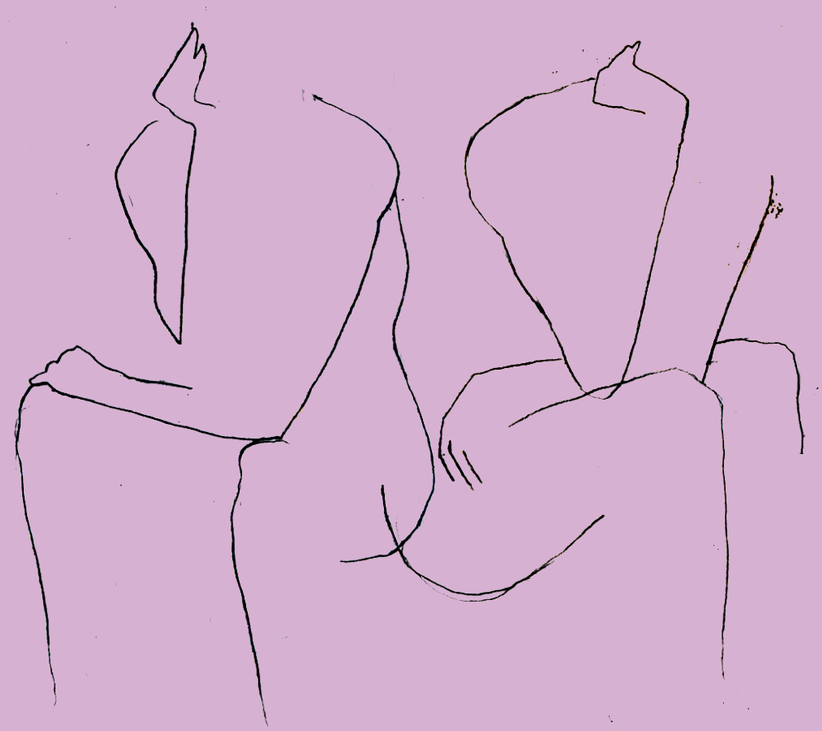

Refleksioner fra et køkken

Af Nina Lind Balslev,
Køkkenleder på Testrup Højskole

Jeg kender et køkken, hvor gryderne sjældent er slukket. Hvor duften af dagens første kaffe puffer en højskoles bankende hjerte i gang og blidt puster liv i en ny dag.

Et køkken, hvor nydelige patentlågsglas står side om side og gemmer på alskens hjemmelavede lækkerier. Hvor surdejen er over 20 år gammel, men det nybagte brød aldrig når at blive ret gammelt, før det er spist og nydt. Et køkken, hvor der bliver smilet og hilst venligt godmorgen, når man møder ind. Hvor forankrede traditioner går hånd i hånd med nye, kærkomne tiltag. Hvor der er travlhed som i en flittig myretue, men alligevel aldrig er mere travlt, end at man altid kan liste sig til et stykke kage, hvis man *virkelig* trænger. Og det gør man.

Det køkken, jeg taler om, ligger midt i Testrup Højskole som smørklatten i en smuk og blank risengrød. En højskole, hvor der skrives sange, oder og vers til den navnkundige Suppe-og-ost-fredag, og hvor vi er fælles om at synge sangene og fortællingerne om det, der sker, og skal til at ske.

Maden på Testrup er nemlig ikke en ligegyldig parentes, der af praktiske årsager sættes rundt om dagens øvrige aktiviteter. Nej, den er i høj grad en del af selve højskolelivet. Maden har skrevet sig ind i en særlig kultur, der harmonerer med højskolens værdier om tradition og aktualitet, ansvarlighed, tillid, dannelse, nysgerrighed og ikke mindst hjemlighed.

Denne kultur er jeg oprigtigt stolt af! Den vidner om forståelse for en større helhed, hvor det daglige måltid ikke bare tjener det simple formål at fylde ny brændstof i en slunken mavesæk. Maden og vores måltider kan – og er – så meget mere end det.

Den må gerne give anledning til snak og refleksion, for når fadene bliver sendt rundt, er vi alle fælles om at dele såvel maden som oplevelsen, der knytter sig hertil.

Vores standard for måltiderne og råvarerne er høj, og vi rykker løbende grænserne for, hvad vi selv kan lave helt fra bunden. Fermentering, syltning, bagning med forskellige surdeje og pålægsproduktion er derfor kun et beskedent udsnit af vores omfattende drejebog i køkkenet.

Hos os går bæredygtighed hånd i hånd med den økologiske tanke. Vi vil gerne værne om sæsonen og om at bruge så mange lokale råvarer som muligt. Vi har bronzemærket i økologi og et stærkt samarbejde med lokale producenter, som sender råvarer af høj kvalitet afsted til os. Det glæder mig oprigtigt, når det *endelig* er sæson for pæren *Doyenné de Comice*, der leveres fra Samsø, når Bitten fra Ravnholt ringer og spørger, om vi er interesseret i nogle af deres fritgående køer, eller når Bertel syd for Testrup kører ud til os og leverer økologiske blomkål, som får alt andet til at blegne. Disse råvarer er ikke ligegyldige, nej de er tværtimod ladet med værdi.

Når elever og kursister stopper efter ophold hos os, sender vi lidt af vores +20 år gamle rugbrødssurdej samt opskrift på rugbrød med dem hjem. Vores håb og tanke er, at en særlig del af vores mad- og højskolekultur er draget fra Testrup og videre ud i verden.

Dette køkken, jeg i ovenstående har beskrevet, er mit. Det er *vores*. Det er et højskolekøkken, der kun kan være lige præcis, hvad det er, i kraft af alle dem, der kaster en flig af deres sjæl ind i det.

Kig herud; døren ud til køkkenet er åben, og det vil den altid være.

Nina

Skolekredsens beretning

Af Margrethe Bogner
Formand for skolekredsens bestyrelse

Endnu et begivenhedsrigt og positivt år for skolekredsen lakker mod enden.

Et år med mange spændende foredrag, et brag af en grundlovsdagsfejring, herlige sangaftener med salen fyldt til bristepunktet og interessante og vedkommende ugekurser, samt en del nye medlemmer.

At vi har fået flere medlemmer betyder også, at der er lidt flere midler at gøre godt med. Vi har blandt andet doneret midler til køb af fire langborde til de nye elevboliger, der passer lige ind.

Den grønne dagsorden er kommet for at blive. Ingen tvivl om, at eleverne er langt fremme i skoene, når det drejer sig om bæredygtighed. Der er planer om at anlægge et stort areal med vilde blomster og en masse træstammer med plads til områdets insekter, en samling højbede med spiselige planter og på længere sigt en bålhytte og et drivhus.

Vi har fra skolekredsen givet en donation på 10.000 kroner til delvis finansiering af en sti og en større plads, hvor man kan opholde sig. Resten finansieres af skolens budget og elevforeningen – hver også med 10.000 kroner.

Følgende er et citat fra ansøgningen:
”Stien vil blive startskuddet til en udvikling af arealet, der skal være med til at skabe et inspirerende, lærerigt og opløftende rum, som vil komme alle til gode, såvel eleverne på de lange kurser, som dem på de korte. Et rum som skal danne rammen om en grøn fortælling på Testrup, hvor naturen, miljøet og klimaet har en plads og er en del af det dannelsesprojekt, vi arbejder med.”

Det er herligt, at skolekredsen kan hjælpe på vej med dette projekt.

I bestyrelsen har vi besluttet at ændre lidt på vores årlige generalforsamling – i hvert fald i 2020. I stedet for som vanligt at afholde generalforsamlingen på en

“

Der er planer om at anlægge et stort areal med vilde blomster og en masse træstammer med plads til områdets insekter [...]

hverdagsaften kombineret med et foredrag eller lignende, vil vi holde den en søndag eftermiddag fra klokken 14:00 til 17:00. Her vil der være mulighed for en gedigen rundgang på skolen. Der er mange, der ikke har set de nye flotte elevboliger – endsige set hele skolen. Det er jo en mangfoldighed af spændende bygninger med en lang historie bag sig.
Ud over rundvisning og et tilbageblik på højskolens brogede fortid, vil Simon Axø som vanligt berette om, hvad der er sket siden sidste generalforsamling, og hvilke fremtidsplaner der er gang i.
Der vil være fællessang, bestyrelsesberetning og valg, et dejligt kaffebord med mundgodt – det er jo et fabelagtigt godt køkken – og også lejlighed til diskussioner og drøftelser blandt medlemmerne.
Vi håber i bestyrelsen, at der kommer rigtigt mange til generalforsamlingen, som forhåbentligt vil kaste gode idéer af sig.

Skolekredsen er det folkelige fundament. Det er den lokale opbakning, der er medvirkende til, at højskolen ikke bare bliver en isoleret ø, men et lokalt, mangfoldigt og kulturelt fyrtårn, med en vifte af fine tilbud, masser af diskussioner, korte og lange forløb, glæde og samhørighed.
En stor og aktiv skolekreds er også vigtig i forbindelse med ansøgninger til blandt andet fonde og henvendelser til offentlige myndigheder, herunder ikke mindst Kulturministeriet.

> **Det er den lokale opbakning, der er medvirkende til at højskolen ikke bare bliver en isoleret ø [...]**

Som medlem er der halv pris til alle arrangementer og 15 procent rabat på ugekurser, hvor det også er muligt at deltage som dagelev til en meget moderat pris.

Tak for en god opbakning i 2019. Vi glæder os til at se rigtigt mange i 2020.

På bestyrelsens vegne,

Margrethe Bogner
Formand

FARVEL TIL DRIVHUSET

FOTO: MAGNUS MALTHE NYGAARD, F19

1982

2019

LAD OS NÆRME OS DET ”HØJE” OG BESKYTTE DET FOR ENHVER PRIS

Thorbjørn Krogshede

I 11 år har jeg nu danset rundt i oplysningens skær og ikke tænkt videre over, at der skulle være noget i vejen med det.

Af Thorbjørn Krogshede, Underviser på musiklinien og cand. mag. i filosofi og musikvidenskab

Forestil jer et dannelsesbegreb, hvor dannelsen består i en forfinelse af etikette. Forestil jer, at en ændring af etikette kan medføre en åbning opad i et samfunds hierarkiske stillads. Den forestilling blomstrede i Viby i 1857. Lars Bjørnbak, der kom fra fattige kår, dannede Viby Højskole, hvis hovedformål var at udvikle kompetencer, såsom bordskik og andre faktiske kundskaber. Altså et ydre dannelsesbegreb, der netop skulle bane vejen for et bedre borgerligt liv længere oppe i hierarkiet. ”Kundskab er magt, uvidenhed er trældom,” var mottoet. Kundskab blev den valuta, med hvilken man kunne købe et bedre liv. Eksamen blev et naturligt måleredskab og motivationsfaktor i denne vertikale tænkning. Dialekten skulle udraderes: slut med ”A” som henvisning til egen persona. Fra da af sagde man ”jeg” om sig selv og vejede pludselig mere på den borgerlige vægt. Tillykke. Du er bestået.

Heldigvis blev der i Testrup 1866 dannet en skole, som havde andre dagsordner, og som samtidig blev et naturligt modsvar til denne endimensionelle kundskabstænkning.

”For de grundtvigianske Testrupfolk var det af afgørende betydning at holde fast ved, at oplysning er andet og mere end det, der kan gøres til lærebogsstof og eksamenslæsning. Verden og virkeligheden består nemlig af andet og mere end sagsforhold og problemer, der kan gøres til genstand for en række forstandige betragtninger. Der er visse ting i menneskelivet, og de mest afgørende og fundamentale, som man ikke kan nå med sin lektieviden, men som man kun kan forholde sig til ved at tage livets egen gådefuldhed og uudgrundelighed med i betragtning. Den politiske vækkelse bevæger

UBAK

Undervisning af
Bred Almen Karakter

I 2010 blev retningslinjerne for, hvordan højskolerne skal opbygge, udforme og prioritere undervisningen, specificeret af Undervisningsministeriet.

Herunder indgår et krav om, at 50 procent af undervisningen skal have “bred, almen karakter”. Disse retningslinjer følges regelmæssigt op på rundt omkring på landets højskoler for at sikre “værdien” af højskolernes undervisning for den almene dannelse af unge mennesker. Overtrædelse af retningslinjerne medfører, at skolen mister den økonomiske støtte fra staten.

sig på den oplyste avislæsnings plan, men den mere omfattende menneskelige vækkelse medinddrager også den moralske, æstetiske og religiøse dimension i menneskelivet" (Jubilæumsskrift "Testrup Højskole 1866-1991, side 33).

På Testrup Højskole blev der også undervist i diverse "kundskaber": historie, naturfag og gymnastik var det gennemgående curriculum. Men fagene var blot en slags grobund for det egentligt interessante. "Vel er kundskaber ikke det samme som oplysning, men uden bestemte kundskaber kan oplysning ikke meddeles og fastholdes", skrev Jens Nørregaard, medstifter af Testrup Højskole. Oplysning var (og er) det egentligt interessante.

Oplysningens skær

I 11 år har jeg nu danset rundt i oplysningens skær og ikke tænkt videre over, at der skulle være noget i vejen med det. Men pludselig er der nogen, der har prikket hul på boblen og underlige samfundslufte strømmer ind. Umiddelbart ser det ikke ud som om, at oplysningens flamme er blevet mindre, men den blafrer sært og lyser op på en urolig måde. Er det Bjørnbak, der er begyndt at gå igen? Er det spøgelset fra Viby, der forsøger at overdøve al lys og sang med den sælsomme lyd, alle Bjørnbakker naturligt messer: oooohBAK, oooohhBAK.

For at være ærlig har jeg ingen anelse. Jeg har forsøgt at læse diverse skrifter angående det nye akronym UBAK. Men jeg kedede mig så gudsjammerligt under læsningen, at jeg måtte give op. Jeg har fået at vide, at det handler om "undervisning af bred almen karakter", og at det skal fylde en vis procentdel af min undervisning. Det fornuftige ville, på nuværende tidspunkt i mit lille skift, være at gøre rede for, hvad UBAK består i. Men det har jeg, som sagt, virkelig svært ved. Der er ingen tvivl om, at min hjerne associerer vildt i et forsøg på at skabe mening. Men den udebliver simpelthen. Så jeg har valgt en anden, mere positiv strategi og et andet spørgsmål: Hvorfor er der overhovedet nogen, der har formuleret det berygtede akronym? Lad os antage, at nogen forsøger at beskytte det "høje" i højskolen. Altså dét, som definerer højskolen som noget unikt i forhold til andre skoleformer. Det formål tænder noget i mig – også selvom det sikkert udspringer af en beskyttertrang, der er funderet økonomisk.

I don't care.

Lad os nærme os det "høje" og beskytte det for enhver pris.

Vi har ikke brug for pauser eller på nogen anden syg måde at passe på os selv. Vi har brug for at se hinanden uden filter.

Jeg tror på en ungdom med blikket fyldt med åbninger og så vild en meningsfylde, at den eneste mulige handling er at trampe på den mobiltelefon.

Tid & frihed

Det altoverskyggende vigtigste ved højskolen er, for mig at se, frihed. Og allerede nu afslører det sig, hvor tåbeligt verbalt formuleret viden egentlig er – for hvad er frihed? Det er bare et ord. Eller lidt finere: et begreb, som ingen har begreb om, hvad betyder. Selvfølgelig sætter begrebet nogle kognitive processer i gang, alt efter hvilke perspektiver man har. Men frihed er større end begrebet. Ordet frihed kan muligvis give genklang bag vores hjerneskal, men friheden per se kan ikke rummes derinde. Den er større end os.

Friheden er større end kranier og andre bygninger. Vi kender alle sangen *Gør skolen høj og kraniet vid*. Det er den, vi prøver at finde melodien til. Hemmeligheden er, at melodien ikke kan fastfryses, skrives ned eller på anden måde gøres definitiv.

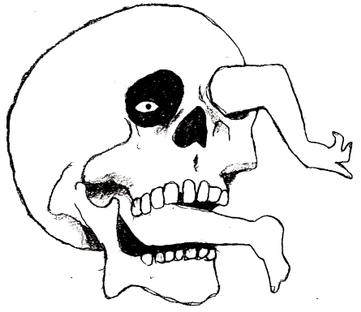

Den skal improviseres. Den skal improviseres, fordi melodiens væsen kun lever, der hvor tiden tider: nutiden tider i tiden nu. Ikke i går. Heller ikke i 80'erne. Fat det nu: det nytter ikke noget at stå med ryggen til fremtiden. Vend jer om! Lav den revolution.

Der er fine ting at finde i fortiden. En lille meditation over historiens uendelighed kan være med til at ydmyge os på den gode måde. Vi er bare en lille bitte dissonans i den store melodi, men vi bærer fortiden med os ligegyldigt, hvad fanden vi gør. Det er vel en slags arvesynd. Så der er ingen grund til at stirre os blinde på den. Den eksisterer ikke mere. Det har den faktisk aldrig gjort. For da den udfoldede sig, var den noget lige inden fremtiden. Den tilhørte fremtiden og var på den måde ikke interessant som fortid,

men som et radikalt andet aspekt af tiden. Da tiden var gået, og blikket blev vendt mod fortiden, var den død og som sagt: overhovedet ikke interessant i et eksistentielt skabende perspektiv og faktisk også begyndt at rådne. Vi danser med et lig, som vi i vores vildfarelse og sygelige trang til tryghed, tror er levende. Hvor makabert er det lige. Lad os vende os om og rette blikket mod der, hvor vi er. Danse med noget levende. Den tid, hvor vi er. Tiden som tilhører fremtiden, men ikke er det endnu.

Kraniet og egoet

Kraniet er en bygning, der rummer klogskab og Bjørnbaksede kompetencer. Udenadslære og andre former for kopiering kan måske bestå eksamener. Det kan booste dit ego. Man kan endda komme til at lide af den vildfarelse, at udenadslæren er en del af en selv. Men det er altså bare noget, nogle andre har proppet ind bag din hjerneskal. Det er tomhed. Det er kold viden. Hvis noget virkelig interesserer dig, vokser der viden frem af sig selv i hele din organisme. Ikke kun i kraniet. Det siver ud og sitrer i hele kroppen. Giver genlyd i og omkring dig. Hvis det virkelig rører ved dig, vedrører det også andre. Du er begyndt at danse med noget levende. Det er varm viden.
Og den eksisterer
der, hvor tiden er.
I virkeligheden er det superenkelt. Viden som du ikke selv har genereret, er ikke viden. Det kan være, at det rummer en kompetence inden for et eller andet, men det har ingen værdi i et eksistentielt perspektiv. Der er en tendens til, at lærere propper fortiden ind i kraniet på eleverne, så de aldrig får en chance for at tilegne sig en viden med eksistentielle dimensioner. Højskolelærere er ikke lærere – vi er aflærere. Vores job består i at rense de stakkels unge for alt det skrammel, de har lært. At tømme deres kranie for tom viden. De kan proppe det op i røven, så kan det være, at det begynder at resonere andre steder i organismen på et tidspunkt. Men det er nemlig sådan med tom viden,

at det gør det nok ikke. Det tror da fanden, at folk fryser. De er fyldt til bristepunktet med kold viden. Det er ren robot.

Hvad skal jeg gøre med min UBAK til første undervisningsgang, når mit perspektiv er aflæring? Er det forventningen, at jeg kommer med en viden, som jeg er villig til at dele ud af? Måske et lækkert lille stykke rytmisk musik, som vi kan blive rigtig dygtige til at udføre: genrebevidst og teknisk fuldendt.
Jeg tror mere på at nedbryde ego'er. Stille og roligt. Så jeg har taget ti gongonger med i stedet. En til hver rystende ny. Jeg vil meget hellere undergrave al selvbevidsthed, genrebevidsthed og teknisk kunnen. Det fungerer bare ikke, hvis det er egoet, der slår på den gongong. Hvis det derimod er en fornemmelse af frihed, der svinger køllen, så vibrerer gongongen magisk. Og ti magiske gongonger i samme rum: det er musik. Hierarkier skal nedbrydes. Egoer skal ydmyges. Den kolde angst skal tryghedes. Liget skal vækkes. Lyden af frihed er det eneste, der betyder noget.

Du behøver ikke identificere dig med noget. Du skal bare indse, at du ikke fatter en skid og så lære at leve med det. Det er et godt udgangspunkt.

Abgeschiedenheit

Afsondrethed. Det lyder ensomt, men er det modsatte. Det handler om løsrivelse fra identifikation. Vi bliver nødt til at ofre noget for at nærme os friheden. Vi bliver nødt til at ofre idéen om at være centrum i universet. Vi bliver nødt til at ofre idéen om perfektion.

Vi lider heldigvis alle sammen af en tendens til selvindbildning. Den bunder sikkert i en evolutionært funderet overlevelsesstrategi, og den gør tilværelsen overskuelig. Vi danner os billeder af os selv, som sikkert er temmelig anderledes end den måde, vi egentlig er på. Billeder har det med at fryse fast, løsrive sig fra virkeligheden, blive forvrængede eller ligefrem krakelere. Vores job er at gøre disse billeder mere og mere nuancerede eller simpelthen at slippe dem. Herigennem kan vi nærme os noget mere fundamentalt.

En fornuftig bevægelse kan være væk fra tilværelsen som gymnasieagtig begrebsmaskine hen imod en tilværelse som selvstændigt tænkende. En bevægelse fra at kunne gøre rede for diverse store filosoffers kernebegreber korrekt til at gøre begreberne til ens egne; at genopfinde dem. Det er en bevægelse fra identifikation med billedet af at være klog, veluddannet, filosofagtig til "bare" at være et dannet menneske, som tænker selv. Du behøver ikke identificere dig med noget. Du skal bare indse, at du ikke fatter en skid og så lære at leve med det. Det er et godt udgangspunkt.

En anden fornuftig bevægelse er væk fra billedet af dig selv som populær hen imod tanken om at være et helt almindeligt menneske med gode sider og lige så gode skyggesider. Vi vil bare så gerne være dygtige. Tanken om succes træk-

ker os ud af os selv. Man skal virkelig gøre en aktiv indsats for at være et helt almindeligt utvungent menneske renset for tvangsbilleder. Højskolelivet er en benhård indikator for tvangsbilleder og øvelse i tvangsbilledsfrigørelse. Alle de ansigter, du konstant konfronteres med, konfronterer dig samtidig med dig selv og dine forestillinger. Drop den forestilling.

En tredje fornuftig bevægelse er væk fra samfundsagtige titler hen imod en reel involvering i sagen selv. Et eksempel kunne være den spirende forfatter, som skriver, fordi han/hun sygt gerne vil være en succesfuld anerkendt forfatter. Det nytter bare ikke noget før han/hun har noget at sige. Hvorfor tage så mange kurser i at stave, hvis det eneste du behøver at stave til er *Ånd*.
Nej øv – kan I mærke det? Nu begynder kæden at hoppe af. Nu begynder det at lyde frelst. Det er fuckin' det eneste, man ikke gider høre på.
Fri fra frelsthed.
Præcis.
Friiiii.
Liget begynder at vågne.

Måske er det balancen mellem det ydre og det indre. Mellem formen og det spontane. Mellem fortiden og fremtiden.
Jeg tror det ikke. Det lugter mere af begrebssymmetri. Balance er, som oftest på et højere plan, uigennemskuelig og fyldt med drivkraft.

Jeg tror på ungdommens ret til at skabe nye ting. At skide på gamle synaptiske forbindelser, der har glemt alt om plasticitet. Jeg tror på en ungdom med blikket fyldt med åbninger og så vild en meningsfylde, at den eneste mulige handling er at trampe på den mobiltelefon. Vi har ikke brug for sovemedicin. Vi har ikke brug for pauser eller på nogen anden syg måde at passe på os selv. Vi har brug for at se hinanden uden filter. Vi har brug for at vise, hvem vi er uden filter. Vi har brug for at danse det lig i live nu.
Partiii.
Ups, så blev det frelst igen.
Det er jeg ked af.
Hov, men se. Liget lever. Det danser.

Pap
Hvis jeg skal skære det ud i pap, ser jeg UBAK som en god ting, hvis det er en instans, der vil modvirke et overfladisk dannelsesbegreb. Et dannelsesbegreb, der ikke har indset den uløselige sammenhæng mellem viden og væren, er afsporet. Hvis man har en butik kørende, som reducerer viden til en vare, man kan købe uden at ofre noget, er det klart, at det må stoppe.
Et højskoleophold skulle helst ryste dig i din grundvold. Det skulle helst være alt andet end hyggeligt. Det skulle helst åbne en sprække ind til den afgrund af meningsfylde, der findes i al kunst og medmenneskelighed. Temmelig angstprovokerende, hvis du tænker over det. Godt vi har hinanden.

> **Fri fra frelsthed. Præcis. Friiiii. Liget begynder at vågne.**

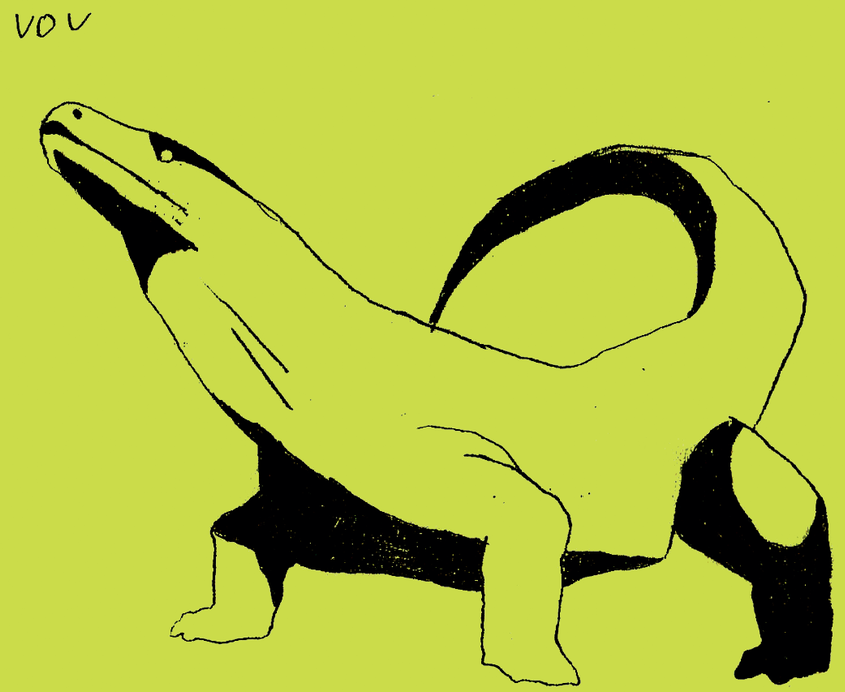

LYDEN AF AUGUKU

Hvordan lyder det, når
knap 200 elever samles
på Testrup Højskole
en uge i august?

Det spørgsmål søgte
deltagerne på workshoppen
Audioguku på årets
augustkursus at svare på.
Følg linket via QR-koden
nedenfor og tænd for
lyden af Auguku.

SOMMERENS Ø

Af Emma Berggreen Andersen, E14

Af Emma Beggreen Andersen, E14

De første par timer af Auguku er præget af en hektisk summen, alle skal kramme og sige tak for sidst, og er du ikke blevet klippet, men så indfinder den fortærskede hjemlighed sig endelig. Vi glæder os til mokost, mitwegsmotweg, solnedgang og -opgang ved Verdens Ende, sauna, at *peake max*, spille brasilianske rytmer, synge nummer 206 og at vinde over Thorbjørn i bordtennis.

Klokken 08:20 er ikke for tidligt til at blive klogere, for eksempel er din nabo måske en kapitalfond, og kroppe og privatøkonomi er nærmere forbundet, end du tror. Litteraturholdets titel, *Elin Classic*, fremhæver, at det er sidste gang, augustformiddagene præges af råhygge og hardcore analyse. Kaffedrikning i solskinnet, Schnittke som lige dele absurd og oplagt soundtrack til læsningen af Rilke, hvis mor kaldte ham Maria til mellemnavn, fordi hun hellere ville have haft en datter.

At lege hele eftermiddagen er forpustende og fremkalder mange grineanfald. Sild i en tønde, omvendt gemme, fød en bjørn, og flæk en ål. Byg en faldskærm til et æg, så det kan overleve faldet fra vinduet i Vesterhus 2. Hvor langt kan du løbe, samtidig med at du råber KAPPEDI for fuld hals? Jeg får ondt i en muskel i låret, jeg ikke vidste, at jeg havde.

Margretheskål ved Verdens Ende, husk at mobilepaye, når du tager en øl. Der er ikke nogen, der kan læse den seddel, jeg har skrevet, med navnet på en amerikansk popsanger. Vi leger en navneleg uden at lære hinandens navne. De nye huse refereres til som rumskibe.

Bussens aircondition kan ikke startes, før den kører, muleposerne er proppede med håndklæder, sweatre og kolde øl, der klirrer. Et tilbagevendende Auguku-mirakel er, at vejret er billedskønt på strandturen, uanset hvad meteorologerne har lovet. Bølgerne har ædt af stranden, så vi rykker tættere sammen på havetæpperne. Havdyppet med det obligatoriske 10-20-30 er en opvisning i årets badetøjstrends, der er langt fra lige så gakket som Nellovicis modeshow senere på aftenen. Nina fylder isvaflerne med hjemmelavet guf under flødeisen, og gad vide om ikke *Hurtige hænder* er fjernet fra hæftet med lejrbåls-

sange næste år?
"If there's a party somewhere, it's a party everywhere", er der én, der siger. Tour de chambre afslører, at der i hvert fald er fest både i SuperBrugsen, kolonihaven og de internationale farvande. At spurte gennem regnvejret i bælgmørke, at diskutere højlydt, hvorfor dansegulvet kaldes *floor*. Der er fest på Teknolettet, og dagen efter afspilles Knausgårds essay om at skide på det lille toilet i vindfanget. Nattens gennemgående *fun fact* er, at bordene i Tusindfryd og Folkehjem er udvalgt efter, om de kan tåle, at der bliver danset på dem.
Jeg vågner efter mitwegsmotweg med ansigtet smurt ind i glimmer og en halvspist Tuc-kiks under hovedpuden. Kaffe. Kaffe. Kaffe. Kun børne-kryds-og-tværsen, den med billeder, kan jeg svare på. Opvasketjans sammen med alle dem, der også hedder Emma. Den rituelle vandring til Mårslet efter billige chips, smøger og ekstra solcreme. Vi sidder i halvmørke og ser på billeder, der ikke er ordentligt tilpasset skærmen, og anekdoterne fortsætter til midnat.
Der lugter jordslået i Østerlide, og vi læser om verdens indre rum, en elektrisk hvisken og blotlægningen af øjets anatomi. "Man kan tage caféen ud af kulturen, men man kan ikke tage kulturen ud af caféen", lyder det fra aftenens konferencierpar. Vi lærer om det perfekte menneske, synger en omvendt venskabssang, hepper på afrodanserne, griner af digte om mor og er så glade for, at "*trouble don't last always*". Til sidst farrockkoncert inklusiv en crowdsurfende forstander.

"Der lugter jordslået i Østerlide, og vi læser om verdens indre rum, en elektrisk hvisken og blotlægningen af øjets anatomi.

Natten forsvinder hurtigt, når man sidder nedsunket i de gamle lædersofaer med lunken vin i glassene og rigeligt med anekdoter at deles om. Et enkelt blik på uret skaber mild panik; der er ikke tid til andet end en lang lur, før næste dags program begynder. Jeg vågner nok først for alvor i det øjeblik, Elin siger, at Leonard Cohen jo i virkeligheden ikke kan synge. Den guddommelige fredagsfrokost med suppe og ost præsenteres med musikalsk akkompagnement. Fremvisningerne er væltede spejle på gårdspladsen, koncert i en næsten mørk teatersal, tekster om planter og sygdomme, og en minigolfbane, der er uegnet for de højdeskræksplagede. Vi klapper, til vi ikke længere kan huske, hvad det vil sige at klappe, og slutter af med en skarp, der kan mærkes hele vejen ned gennem halsen.

Følgende tekst er forpersonens beretning fra generalforsamlingen på elevmødet den 3. august 2019.

EN ELEVFORENING MED NOGET PÅ HJERTE

Af Thomas Kaufmanas, F16

Et år er gået, og vi står igen samlet på elevmødet efter en uge på det traditionsrige augustkursus; den sprængfyldte uge, der både starter og slutter elevforeningsåret. Der gik ikke længe efter sidste års Auguku, før vi sås igen. Elevforeningen blev inviteret i Fælledparken til 'Testrup på græs', en lokal picnic med højskolesang i sensommervejret. Rose og Susanne fra E13 stod bag den vidunderlige begivenhed, der som anslag til det kommende år kurerede den værste Auguku-blues, før vi igen sås i efteråret.

På efterårsweekenden 2018 satte vi rekord med det hidtil største antal deltagere, en weekend, der ellers normalt kendetegnes ved nærvær og en art "puttethed" i kulden. Men vi måtte imødekomme en stadigt voksende interesse for elevforeningens weekender og sneg os endda til at få pedellernes halve bagedysttelt koblet på spisesalen.

Vi stiftede nye bekendtskaber på hele sytten inspirerende og utraditionelle workshops og fandt hurtigt takten i efterårsweekendens vals, inden landets bedste højskolekøkken inviterede til festmiddag

> **"Jeg ser en enorm styrke i, at vi er en forening, der sammen tager stilling til vores værdier. At vi tør gå forrest og vise hinanden, hvad der er vigtigt for os, når vi for eksempel går i dialog om vores vedtægter. Dét er nemlig vigtigt.**

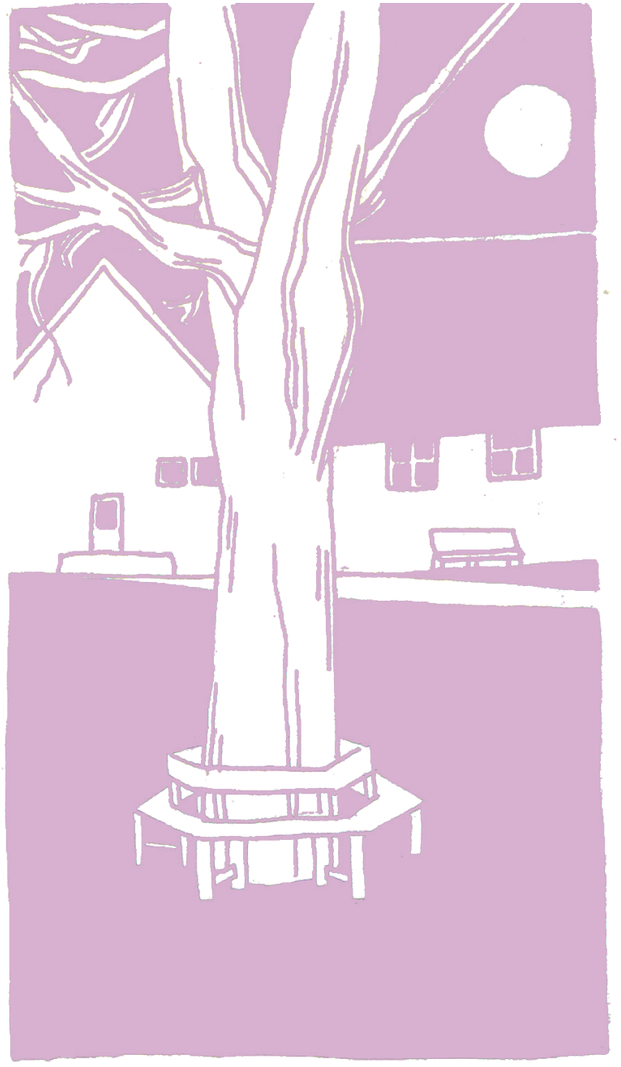

i den tætpakkede spisesal. Knap var vi gået fra Sankt Hans-workshoppens enorme bål i haven, før E18 selv gik på scenen. De leverede en festkoncert, der stensikkert har mættet enhver dansehungrende tesser!

Den tidlige efterårsweekend efterlod os i et langdrag af stilhed, inden vi med julens komme kunne finde et årsskrift i postkassen. Elevforeningens redaktion leverede et tidsskrift, der på alle ledder og kanter udstråler den grundighed og fordybelse, der for mig at se kendetegner vores forening. Årsskriftet er på mange måder en manifestering af vores virke, når det, foruden at berette om året der gik, bliver et frirum eller en tænketank for gamle såvel som nuværende elever og lærere til at reflektere og indgå i dialog. Der skal derfor lyde et enormt tak for indsatsen til Anna Aznar Jensen, Anna Wittenkamp Rich, Björk mo van Dijk, Ida Oldmark Østman, Malthe Molbech Sabri, Nikolaj Stilling og Nina Rågård.

På forårsweekenden 2019 forførte vi og lod os forføre af hinanden til endnu en højstemt elevforeningsweekend i de velkendte rammer af gule mursten og forårskvidder. F19 stod klar med udstrakte arme, da busserne ankom, og bød elevforeningen velkommen som aldrig før med skyhøjt engagement fra udvalg og et gåpåmod i samme liga. Temaet var forførelse og motiverede gamle og nuværende elever til nok engang at diske op med

workshops i verdensklasse, hvor hver og en fik lov at fordybe sig i en afart af kærlighed og bedrag. Til foredraget sad 300 tessere som lænket til stolene da den fiktive Peter Fast Baumgeist, CEO af Guilty A/S, gennemgik skyldens økonomiske kapital. Stemningen var intens og den kritiske sans skærpet. Traditionen tro var køkkenet også med os i temaet, da vi satte os til bords lørdag aften, hvor køkkenchef Nina skamløst bad os fodre bordmakkeren, kærligt, med en hel asparges til forret. Forsødet og forført af højskolesang og dansegulv takkede vi af og steg på bussen med Dorph og Thorbjørns *"vi skråler til vi bliver vind og skæve"* rungende for ørerne.

Til Auguku 2019 blev vi budt velkommen af en storsmilende Steen Larsen, der med sine hjertevarme ord slog en uge an, som alle havde glædet sig til. Skidesprællere kaldte han os – og så var vi i gang! Husgruppemøde, strandture, mitwegsmotweg, kulturcafé, kaffepauser, morgensamling. Et program, der udefra set egentlig er helt almindelig højskolepraksis, men her på stedet er gennemsyret af engagement, gåpåmod og et generelt energiniveau, der er svært ikke at lade sig rive med af.
I år deltog vi på tolv workshops og ni linjefag, der løftede barren for, hvad vi kan forvente af undervisningen på et augustkursus. Der skal lyde en særlig tak til de af jer, der har taget rollen på jer som workshop- og linjefagslærere, og med hver jeres niche af faglighed og kunnen gør Auguku til det kursus, vi kan være stolte af.
Lige så hurtigt som vi faldt ind i højskolerytmen, var den vidunderlige, mindeværdige uge nået til vejs ende. Man sidder tilbage med en følelse af, at der simpelthen ikke er timer nok på et døgn.
Afslutningen af Auguku bringer os frem til elevmødet, hvor vi kan se frem til leg i haven, Jubilarbar, indvielse af skolens nye elevboliger, sangtime og ikke mindst den storslåede festmiddag!

Om lidt har vi valg til Besty, og det betyder, at der nok engang skal skiftes ud i gruppen om mødebordet. Foruden valget har vi også i november taget afsked med Morten Grimstrup, der i kraft af sin opsigelse på Testrup Højskole stoppede som lærerrepræsentant i elevbestyrelsen. Til Morten skylder vi en kæmpe tak for indsatsen – du kan lave højskole som ingen andre!
Ida Faaborg, Andreas Gjerløv, Eske Touborg og jeg selv er på valg. Andreas Gjerløv og Ida Faaborg genopstiller. Fremover sidder Dagmar, Andrea, Asta og Hans om bordet sammen med op til flere nye ansigter. Jeg håber, I fortsat vil gøre jeres bedste for foreningen hver især, så er jeg nemlig overbevist om, at I nok skal kunne løfte opgaven, stærkt hjulpet af de nye kræfter, I får med jer.

Eske Touborg blev valgt ind sammen med Ida og mig i 2017. Da vi gik til valg kan jeg huske, at vi var nervøse for, hvem af

"Jeg vil gerne takke foreningen såvel som Besty for tilliden – det er ganske simpelt en fornøjelse at lave højskole her på stedet og, med fare for at lyde lidt støvet, så er det uhyggeligt meningsfuldt.

os, der skulle komme ind. Vi satte en fadøl på højkant, men endte med at forære en hver. Siden da har vi arbejdet sammen side om side, og du har lært os alle, hvordan man gør en indsats. Du tager beslutninger, hvor andre tvivler, og du er ikke bange for at gå forrest. Du er om nogen en kompromisløs, initiativrig fyr, om det er merchandise på forårsweekenden eller en festlukker klokken fem om morgenen. Jeg håber, at kaospiloterne nyder mindst lige så godt af dit engagement, som vi har gjort i Besty.

Selv stopper jeg i Besty efter to år.
To år, der er gået foruroligende hurtigt. Jeg vil gerne takke foreningen såvel som Besty for tilliden – det er ganske simpelt en fornøjelse at lave højskole her på stedet og, med fare for at lyde lidt støvet, så er det uhyggeligt meningsfuldt.
For præcis et år siden til elevforeningens generalforsamling i 2018, blev vi præsenteret for en vedtægtsændring om at ændre ordlyd fra "mand" til "person". Og det er derfor, jeg kan stå her som elevforeningens allerførste for*person*.
I den forudgående debat mærkede vi, at der var noget på hjerte – at vi havde med en ændring at gøre, der bevægede mange af dem, der var til stede.
Jeg ser en enorm styrke i, at vi er en forening, der sammen tager stilling til vores værdier. At vi tør gå forrest og vise hinanden, hvad der er vigtigt for os, når vi for eksempel går i dialog om vores vedtægter. Dét er nemlig vigtigt. Men det er mindst lige så vigtigt også at huske at lytte og at rumme uenighederne.
Med dét synes jeg, vi skylder hinanden en tak for at gå i dialog og for at lytte.

Bliver man lykkelig af at tage på højskole? Et spørgsmål, der virker overflødigt, når vi er samlet her på Testrup, men bestemt ikke var det, da Besty deltog på folkemødet i sommer. Sammen med Foreningen af Folkehøjskoler i Danmark, FFD, inviterede elevforeningen til en undersøgende debat, hvor temaet var ungdommens lykke. Vi søgte at stille et aldeles vedkommende spørgsmål: Hvordan står det til med lykken blandt unge i Danmark? I panelet havde vi formand for FFD Lisbeth Trinskjær, lykkeforsker Gitte Meyer, souchef for Girltalk Majbritt Bay og ikke mindst Kristendemokraternes Isabella

Arendt, der også beskæftiger sig en hel del med lykkebegrebet.
Ved roret stod elevforeningens egen Nina Möger Bengtson fra F15, der som rutineret ordstyrer fik lykken set efter i sømmene. Panelet problematiserede, at resultater, performance og prestige tilsyneladende er af enorm væsentlighed for ungdommens generation. I takt med, at karakterer, uddannelser og en "hvad-kan-jeg-opnå"-mentalitet fylder mere og mere på dagsordenen, bliver der mindre og mindre rum til at træde ved siden af og føle sig frem.
Det lyder måske som en gammel sang, men jeg vil ikke desto mindre give vores debattører ret, når de samtidig påpeger væsentligheden ved at indgå i et fællesskab med personlige relationer. Det rum, vi opbygger, når vi mødes her i elevforeningen, er for mig at se et slående eksempel. Det er et rum, hvor vi kan høre til, hvori vi netop tør sætte os selv på spil i de ting, vi gør. Et rum, hvor vi kan føle os frem og prøve kræfter med det, der betyder noget for os.
Det er et rum, vi skal blive ved med at dele. Det et rum, vi skal være stolte af.

Hvorvidt vi bliver direkte lykkelige af at være her, tør jeg ikke slå fast – men vi er da ret tæt på!

Tak for ordet.

På generalforsamlingen blev to nye personer valgt ind i elevforeningens bestyrelse, og to personer blev genvalgt. Bestyrelsen består nu af:

Dagmar Aller Jonasdottir – forperson
Asta Ingemann Jensen – næstforperson
Andreas Gjerløv – sekretær
Nanna Malene Ruus Jensen – kasserer
Andrea Eiland Ohrt
Björk Mo van Dijk
Hans Kappel Schou
Ida Selvejer Faaborg

Jubilarbar

- en ny tradition

Tradition. Den vanskelige kunst at lade mange mennesker gøre den samme ting på samme tid, på samme sted, igen og igen. Men på deres egen måde og med glædens overbevisning.

Hans Kappel Skau, E15
Bestyrelsesmedlem i Testrup Højskoles elevforening

På generalforsamlingen 2018 blev der valgt ikke mindre end fem nye medlemmer til elevforeningens bestyrelse. Nye mennesker i en bestyrelse bringer ofte nye praksisser med sig eller i hvert fald refleksion over hidtidig praksis. Det er et parameter, som i høj grad har formet Besty-arbejdet på forskellige måder det seneste års tid. Ofte har situationen været, at vi kunne huske, hvad der var praksis, men ikke lige huske, hvorfor praksis var praksis. Men hver gang det skete, var det en fremragende mulighed for at ryste posen og prøve noget nyt.
Ved evaluering af elevmødet 2018 oprettede vi derfor et udvalg, der skulle undersøge, hvordan elevmødet kunne blive endnu bedre. Pludselig var alt i spil. Elevmødet skulle indeholde flere foredrag og koncerter, generalforsamlingen flyttes til fredag aften, og hvorfor var det egentlig, elevmødet altid lå efter Auguku, kunne det ikke ligge før?
Der sidder måske et enkelt eller to gamle Besty-medlemmer derude, der allerede har fået kaffen galt i halsen. I sidste ende fik vi ræsonneret os frem til, at helt så radikale ændringer måske ikke var nødvendige. Men en ting holdt særligt ved, og det var ønsket om at skabe lidt mere tjuhej, når gamle elever bliver jubilarer. Den uskrevne tradition foreskriver som bekendt, at en jubilarårgang får foræret en hel kasse øl under festmiddagen. Jubilarøllene er en skøn tradition med den rette mængde bodegahumor, men det er i mine øjne en forspildt chance for at fejre og markere en helt særlig dag.

> **En stærk tradition må række ud over sig selv og hente kraft i noget andet [...]**

På Testrup
er man jubilar
hvert femte år efter
sin afslutning.

At hente kraft i noget andet

Sådan fik den nye tradition, Jubilarbar, sin spæde start. Men hvordan laver man en ny tradition? Første tiltag var at annoncere, at nu skulle der ske noget ekstraordinært. Derfor skyndte vi os at vedlægge en særlig invitation til elevmødet i jubilarernes årsskriftskonvolutter.
Men kan man bare sådan fabrikere en ny tradition? Alle kender udtrykket ”en stærk tradition”, men hvorfor er det lige, at nogle traditioner står stærkere end andre?
I min optik handler det om, at en tradition ikke kan opstå ud af den blå luft. En tradition kan ikke være en tradition i sig selv. Det er ikke nok, at en tradition består af en tilfældig handling eller kutyme, som så regelmæssigt bliver gentaget. En stærk tradition må række ud over sig selv og hente kraft i noget andet; for eksempel i relationens kraft, da dem, vi har traditioner med, også er dem, vi hører sammen med.
På et traditionsrigt sted som Testrup Højskole virker traditionens og fortællingens kutymer så kraftfuldt, at den gængse højskoleelev næsten ikke lægger mærke til,

hvordan de bliver revet med af de uskrevne hverdagsritualer, som på den ene eller anden måde har fundet sted på Testrup de sidste 153 år. Få stiller spørgsmålstegn ved, hvorvidt vi faktisk skal spise klokken 18:00, om det giver mening at have et kulturudvalg, om det er en skam at ridse navne i de gule mursten, og om det er fornuftigt at bruge tid på at synge hver morgen. Traditionerne og ritualerne etablerer simpelthen deres egen fornuft.

At lave højskole

Udover at skabe sammenhængskraft er traditioner og ikke mindst rutiner også et vældigt praktisk organiseringsværktøj. Traditioner kan på en magisk måde få alle til at gøre alting på samme tid – og nyde det, uanset om det er en sur eller fed tjans. Traditionerne gør det en hel del lettere at lave højskole.

På Auguku kan man mærke det fra første øjeblik. Trætte gamle elever kommer tumlende til landet efter adskillige timers buskørsel, med store backpacks og svedige rygge. De kaster sig i lyse omfavnelser og finder hurtigt trøst ved kaffemaskinen og en cigaret, inden de begynder at brokke sig over, hvor rygerskurene og drivhuset er henne, at der bor nogle andre på deres værelser, og at de nye huse ligner rumskibe.

Den rigtige stemning er sat fra start, og alt hvad der foregår de første timer, er en form for sin egen sælsomme tradition. De fleste bobler af glæde, allerede inden de smager kaffen, før de spiser den første bid af køkkenets lasagne og før den lidt lange "jeg glæder mig til"-runde, som de fleste elsker at hade. Traditionens kraft er dermed også forventningens glæde.

Mimosa, marengs og en hemmelighed

Det var derfor også med en mindre skælven, at jeg til dette års generalforsamling, på vegne af Besty, skulle introducere vores nyeste tradition: Jubilarbar.

Vi proklamerede, at hvis man var jubilar, skulle man samles ovre i haven mellem musikhuset og hovedbygningen klokken 14:00. Her havde Besty dækket op med lys, mimosa og marengs. Endnu en gang var vi hjulpet på vej af forventningens glæde, for på trods af, at der kun var knap en snes jubilarer til stede på elevmødet, var de alle mægtig glade for at være de første gamle elever, der skulle til Jubilarbar. Der var en særlig stemning af taknemmelighed, og vi tog det første officielle jubilarbillede i Testrup Højskoles historie. Jubilarerne spiste, de skålede og satte sig og udtænkte, hvad de skulle videregive til næste års jubilarbars-jubilarer. Det blev måske en sang, et digt, en hemmelighed.

"

[...]
en sang,
et digt,
en hemmelighed.

Er man jubilar i 2020,
så kom og fejr det til
Jubilarbar på elevmødet.
Vi glæder os altid
til at se jer.

NAY PYI TAW

Af Adam Bay, Fy9

En lokal mand på min venstre side havde hele køreturen siddet og set på videoer af høns, der fik hugget hovedet af. For fuld lydstyrke. De hovedløse høns løb panikslagne rundt med blodet piblende frem fra deres åbne hals ud på de beskidte, pjuskede fjer. Tykt blod på lette fjer. Så dejsede de om og spjættede måske en sidste gang. Den lokale mand havde sin egen lille hønsefest, og han bemærkede, at jeg ikke kunne lade være med at skule over på hønsevideoerne, og han vendte sig og så mig i øjnene, og jeg smilede til ham, og han smilede til mig, og det var det. Sådan gik turen raskt gennem bjergene. Minibussen kørte os langs smalle, hullede grusveje, der endnu var brune og fugtige efter nattens regnskyl, op og ned gik det, og min numse blev øm, for den er lille og har ikke særlig god affjedring at skåne sig med. Bjergene var grønne og frodige. Op og ned, skrammel og skrummel og dansende, hovedløse høns.

Vi nåede frem sent på eftermiddagen på det tidspunkt, hvor solens lys ikke længere er skarpt og hvidt, men er blevet orangegyldent og siger, jeg er her snart ikke mere. Der var ikke andre turister på den store parkeringsplads. Taxachaufførerne ville have for meget for turen, alt for meget, så jeg bød langt under og smilede til dem og grinede, og de smilede til mig og grinede, og det var det. Vi kørte i det sene eftermiddagslys gennem byen, der ikke var en by, men en spredning af tilfældigt placerede kolossale regeringsbygninger og grandiose Las Vegas-hoteller, forbundet af et net af motorveje med syv, otte, ni, ti spor i hver retning. De var bygget, så hæren kunne bruge dem som landingsbaner i tilfælde af borgerkrig. Al magt til dem med de enorme motorveje. Vejene, vi kørte på, var tomme, og vi var Palle alene i verden. En gammel, udmagret mand på en rusten cykel, to små kvinder, der fejede jord væk fra vejen, som brødkrummer på et morgenbord.

Hotellet, vi skulle bo på, var også tomt. Vi blev kørt helt frem til hovedindgangen som præsidenter på statsbesøg. Velkommen, sagde den sminkede dame, tak, sagde vi, og vi smilede til hende, og hun smilede til os, og det var det. Værelset lå højt oppe med udsigt over byen, der ikke var en by. En lille mand i uniform var i gang med at rense svømmepølen. Den var tom. Du sad på sengekanten og fik forbindelse til hotellets wifi. Jeg har fået en delle, sagde jeg, og du kiggede op, fandt mit blik, og jeg fandt dit, og jeg kyssede dig, og du kyssede mig, og du var rolig og smuk, og jeg tænkte på dansende, hovedløse høns.
Jeg går på opdagelse, sagde jeg, og så gik jeg på opdagelse. Jeg trådte ud på gangen, der strakte sig mørk og endeløs på hver sin side af mig. Tænk, hvor er det besynderligt, at jeg står lige her midt i universet og er mig, tænkte jeg. Elevatordørene gled op, jeg steg ind, trykkede på den øverste knap. Den lyste rødt, og elevatoren steg op, op, op. Jeg steg ud på den øverste etage. Men under mine fødder var ikke det bløde, røde tæppe, som var på min egen etage. Der var grus og støv. Et

tørt, knasende underlag. Der var heller ikke mørkt, den vinkende sol skinnede lige vandret ind. Cementblokke lå spredt. Jeg stod på en etage, der ikke var blevet bygget færdig. Vinden blæste lige igennem den, for der var ikke sat vinduer i. Den var bygget, den var her. Men så var den blevet forladt, og nu lod alle som om, den ikke eksisterede. Sker det samme med mennesker, når de bliver forladt? Findes der mennesker, som er tomme, som verden blæser lige igennem, uden noget fæstner sig, tager form, uden nogen bor i deres værelser?

Rejser med litteratur

– Elins anbefalinger

Elin Vestergaard går på pension efter 26 år som litteraturunderviser på Testrup Højskole. Årsskriftet har bedt Elin om en sidste gang at berette om sine bedste læseoplevelser. Det er blevet til ti små rejseanekdoter med dertilhørende litteraturanbefalinger.

Af Elin Vestergaard, underviser i litteratur, fortællerværksted og dansk for udlændinge. Cand. mag. i nordisk sprog og litteratur samt litteraturhistorie.

Sydkreta 1979. Varmeflimmer. Bølger, der brydes. Bred, øde strand. Poul Vads *Kattens Anatomi* (1978) i sandet. Den er ny og nyskabende. Via møder på en togrejse i Midtjylland i 1939 føres jeg tilbage til en overraskende syndflodsberetning, til en urmagers exceptionelle jagt i Funder Skov, til en usædvanlig kvindes indsigt i afghanermynders hemmelige sprog – og til et hav af andre vilde historier, der drejer og vinkler verden på nye og groteske måder. Francois Rabelais' Gargantua og Pantagruel fra 1500-tallet popper op og blander sig herligt i mine oplevelser. Lyset i kimingen forsvinder. Er helt ør. Kan ikke sove. Utallige stjerner sprinter rundt på himlen over mig, mens historierne for altid forankrer sig i mig.

"You could see Franz Kafka's stories as prophecies of your community". Bratislava 1987. Den Blå Hest på teatertourné i Tjekkoslovakiet – desværre ikke med Amerika, vores Kafka-stykke er ikke ønsket i landet. Vi spiser middag med byens partispidser, og Kaj (vores mest garvede skuespiller) underholder partibossen! Hallo, Kaj, styr dig lige, tænker jeg småpanisk. Partibossen er tavs, gumler ihærdigt på kødet, stram i sin uniform. Hun styrer sig. Kaj snakker videre om Kafkas humor – dér rammer han en livsnerve. Kafkas humor er subtil, absurd, gør diverse autoriteter til grinagtige tegneseriefigurer. Igen og igen forvilder jeg mig forslugen ind i diverse uudgrundelige universer (start med *Fortællinger!* (1907-1924)). Ser ét af to: Partibossen var i det skjulte vild med Kafka, eller også nægtede hun at læse ham.

Granada, Andalusien 1991. Sigøjnerkvarteret Albaicín. Små flamencobarer med sprængstof bag lukkede facader: dansen, sangen, rytmen. **Federico Garcia Lorca**s hjemsted. Lorca, der havde så meget poetisk sprængstof og fascinationskraft i sine digte og dramaer, at fascisterne hentede ham i Granada, kørte ham ud i en olivenlund og skød ham (1936). Canciones (1924), Sigøjnerballader (1927), Digter i New York (1929). Udpræget spanske og samtidig universelt kraftfulde, på én gang traditionsrige og nyskabende digte. Igen har teaterarbejdet på Den Blå Hest givet mig en litterær følgesvend. Lorcas rytmer og billeder sætter alle sanser på stilke i vandringen gennem hvide, hede Albaicín.

Ronda, Andalusien 1996. Foruroligelse på kanten af svimlende lodrette klippevægge. Ro foran frodige appelsintræer og skygger på hvide mure. Ronda 1913. Rainer Maria Rilke søger forløsning for skrivekrise. Udsætter sig på hjertets bjerge. Vover sårbarheden. At stille sig på kanten. Jeg vover mig ind i Rilkes univers. Højderagerne *Duinoelegier* (1910-1922) og *Sonetter til Orfeus* (1922). Stirrer, smager, lytter, kæmper, løftes, forløses. Og forfra igen. Forsøger at følge Rilkes bevægelser, rytmer, rum. At sanse, erfare, erkende. En gyde, rødvin, en appelsin på hvid dug. Vover ultrakort at tegne Rilkes poetiske bevægelse: at suge verden op i det usynlige indres forvandligsrum og udslynge den.

Fra piazza til piazza med kortet i hånden. Rom 2006. Fontæner. Faldende vand. Opstemmende hvidvin. Vandringer med Vandtrapper. **Inger Christensen**s Vandtrapper (1967 + Del af labyrinten, 1982). IC drikker hvidvin på piazzaernes caféer og rapporterer fra Rom i besnærende systemisk poesi. Barokarkitektur, en rød jaguar drøner i forskellige retninger, breve flyder og fortæller, lys reflekterer, og vand plasker, alt i flimrende og bølgende tilbagevenden, stiger til grotesk overstadighed. IC beruser sig – i vinen, i skrivningen, i byen. IC går i ét med byen og indfælder sig i kortet over Rom. Jeg beruser mig – i vinen, i Rom, i IC's oplysende, forførende, grænseopløsende, opløftende, besynderlige digt. Som i min kærlighed til IC's tekster lever på linje med det store, vildt komponerede digt, Alfabet (1981).

Sibyllegrotten i Cuma. Pompeji. Herculanum. Og så en tagterrasse på Procida. 2006. Blikket glider ud over Napolibugten. Og ned i **Ovid**s *Metamorfoser*. Lurifaksen, retorikeren, digteren Publius Ovidius Naso. I år 8 sandsynligvis af sammensparede grunde forvist af kejser Augustus til et skrækkeligt udsted i Romerriget ved Sortehavet! Bibliotek, kokke, gæster med mere – men det var jo ikke Rom! Metamorfoser også fra år 8. I daktyliske heksametre fortælles barske, veloplagte, finurlige, erotiske forvandlingshistorier om gudernes eskapader. Blåt udsyn, pastelfarvede huse, citronduftende have, afskallet terrasse; føles som de rette omgivelser. Digtværket går i blodet.

7th Avenue, Brooklyn 2012. Min yndlingsforfatter Paul Austers favoritdeli. Spiser en fortrinlig sandwich. Spejder mod døren. Kommer han ikke? En lille mand med trolleytaske tripper ind og direkte hen til mig: "Are you waiting for me, baby?" Smiler, burgerbolle i kinden, hovedrystende – det er jo slet ikke Paul! Men måske en Austerromanfigur, der ved, at jeg er vild med romanerne? *Moon Palace* (1989)? *Illusionernes Bog* (2003)? *Usynlig* (2009)? Kan ikke vælge! Er på med det samme i dem alle. Fra første side færten af hans raffinerede leg med tilfældigheder og deres skabelse af et netværk af indfangende fortællinger. Går selvfølgelig i Community Bookstore, før jeg lige slentrer forbi hans lækre brownstonehus.

Flyet daler langsomt. Seinen snor sig langt nede. Paris venter. 2015. Er opløftet af *Alt som er i himlen*: Karl Ove Knausgårds oplevelse i et fly af *"øjebliksnærværets og verdensafstandens samtidighed"*. Essaysamlingen *Sjælens Amerika* (2013). Nærværende, skarptseende. *Litteraturen og det onde er med*, holdt som foredrag i Testrup 2012. Hørte det. Lyttede også her til ham den 21. juli 2011. Tidsrummet for massakren på Utøya. K taler i et bevægende radioessay om det. Essays. Romaner. *Min kamp* (2009-2011). Knausgård spænder vidt og går dybt. Taler om *"det uudtømmeligt præcise"* i kunsten. Rammer og rummer det selv. Paris 2015, Boston 2016, Lissabon 2017. *Sjælens Amerika* flyver med.

Rødt, pink, gult, blåt, violet. Blomsterflor. Skygger i det grønne. Stemmer fra forbipasserende. Fnisende piger på bænken overfor. Sct. James Park, London 2016. **Virginia Woolf**s Kew Gardens i hånden. Titelnovellen (fra 1919) er blevet min yndling. Et kamerabliks glidende indtrængen ned, ind, hen, ud, op, ned. Sanseligt og skarpt. Springsk og organisk. Detaljer, kompleksitet. Ulmen i snapshottet. Sproglig leg og komik. Paradisisk have og storbyrum. Spændvidde og tæthed. Lille novelle, kæmpe rum. Må gentagne gange bevæge mig ind i det. Kew Gardens, Sct. James Park. 1919, 2016. Grænser nedbrydes med lethed med Woolf.

Tidlig morgen. Stilhed. Opstigning. Følger øens højderyg. Amorgos 2018. Magisk blåt i dybet, brægende geder, duftende urter. Pludselig en hvid stribe langs de lodrette klipper. Det byzantinske kloster åbenbarer sig fascinerende i utrolige dimensioner. Dybt nede syn for sagn: The Big Blue (film, 1988). Vildt betagende vandring. Tester fysik og højdeskræk. Gå. Eller kunsten at leve et vildt og poetisk liv (2006). Mærker det. Nejnej – ved det godt, **Tomas Espedal**, helt klart peanuts mod dine og Narves strabadser på jeres ubegribeligt seje, poetiske Grækenlands-Tyrkiet-vandring. Meninspirationer det til mine egne små grænseoverskridelser. En hund glammer grandiost på en trappe. Tre katte lægger ørerne vandret. En fjerde lusker væk. Græsk kaffe i Chora efter opstigning fra The Big Blue.

BIDRAG FRA TUSMØRKEZEONEN F19 OG E19

MOBILITET HAR SIN PRIS

Af Frank Beck Lassen, lærer på filosofilinjen

For nogle måneder siden tog jeg mit livs første test. Det var en personlighedstest, der skulle afdække nogle fundamentale træk ved min personlighed. Det viste sig, at jeg var en INTJ, det vil sige introvert, intuitiv, tænkende og bedømmende type. Det er ikke en revolutionerende type, omend nysgerrig. Optaget af balance, men åben for forandring. Testen skulle jeg tage som del af en ansøgning til et nyt job. At søge job har jeg kun prøvet én gang før, da jeg blev ansat på Testrup Højskole. Jeg fik jobbet og endte også med gerne at ville have det. Men det kostede mig en del overvejelser. Jeg tog imod et nyt job, fordi jeg syntes, det var tid til at "komme videre". Men jeg var ikke rigtigt i stand til at forklare for mig selv, hvorfor den sætning gav mening. På et praktisk plan var jeg nok. Jeg stod for at flytte til Odense, jeg havde været mange år i det samme job, men hvorfor jeg overhovedet skulle bekymre mig om at 'komme videre', kunne jeg ikke forklare for mig selv.

Konge på Testrup

Testen hjalp mig til at forstå, hvad det var, jeg havde gang i. Som et led i efterbehandlingen sagde konsulenten, der håndterede testen, noget som blev siddende hos mig, og som jeg siden har tænkt over. Han var ikke i tvivl om mine talenter, men han var i tvivl om, hvorvidt jeg kunne holde til ikke at være "konge på Testrup". Konsulenten forstod ikke, hvor ordinært det er at være lærer på en højskole. Det, han nok havde set, var, at der som højskolelærer er en mulighed for at være om ikke chef, så medbestemmer i sit arbejdsliv; at man kunne være "kongen" af sit job. På den måde følte jeg mig truffet. Jeg var også truffet af andre årsager. Jeg er nemlig opkomling af socialtype. Jeg kommer selv fra et hjem uden bøger eller klaver. Karakteristisk nok ved jeg heller ikke, hvordan jeg havnede i gymnasiet. Højere magter placerede mig der. Jeg blev en del af den store uddannelsesmølle, alle skal igennem den, og jeg vidste dårligt

Foto: Magnus Malthe Nygaard, F19

hvorfor. Faktisk var det tilbage i 1996 på Testrup Højskole, at jeg fik sans for, at jeg havde "brug for noget" og at jeg var god til det faglige. Fagligheden havde jeg styr på, men på en udvendig, teknisk måde. Jeg vidste ikke hvilken valuta, der var tale om, hvad den lod sig omsætte til. På Testrup Højskole fik jeg en begyndende fornemmelse af, at valutaen kunne bruges til at forme en mere levende personlighed.

At blive en person

Da jeg fik tilbudt det nye job, meldte gamle følelser og tanker sig. Samtidig læste jeg bogen *Oplyst*, der hjalp mig til at forstå behovet for forandring. Da jeg gik i gang, kunne jeg ikke lægge den fra mig, hvilket jeg havde haft på fornemmelsen. Fra første færd talte den til en komponent i mit liv: fornemmelsen af, gennem intellektuelle udfordringer, at skulle blive en person.

Som Tara Westover, hovedpersonen i *Oplyst*, formulerer det, så er "*evnen til at vurdere mange ideer, mange historier, mange synspunkter […] helt central for, hvad det vil sige at skabe sin egen personlighed*." Den grundtanke, og opkomlingens evige usikkerhed på værdien af en ny, tilegnet valuta, har været afgørende for min personlige og professionelle identitet. Jeg nævner alle disse ting for at give et signalement af, hvad vokseværk betyder for mig. Hver gang jeg er rykket videre, taget et skridt ind i noget nyt, har det været det rigtige at gøre, om end aldrig uden omkostninger for fornemmelsen af balance.

Mobilitet har sin pris

Siden jeg tog mit livs første test, har jeg tænkt over det royale ved at være højskolelærer. Når man, som jeg, har været det i mere end 10 år, så er man på en bekvem måde blevet konge i eget job. Med tiden er det blevet et sted, hvor jeg ikke træffes meget af følelsen af at være opkomling. Det er blevet et sted for balance, ikke for forandring. Tara Westovers *Oplyst* demonstrerer, at mobilitet har sin pris. At der er noget farligt ved nye intellektuelle veje, for man opgiver hjemlighed, tryghed og chancen for at føle sig som konge i eget arbejdsliv, til fordel for en usikker gevinst, nemlig løftet om at forme sin egen personlighed. Det løfte har jeg med tiden lært at sætte pris på. På et tidspunkt var det en motivation, jeg havde uden at forstå den. Jeg har lært at arve den som en del af mig selv. Derfor tror jeg, det er blevet tid til at flytte fra Testrup Højskole.

Han var ikke i tvivl om mine talenter, men han var i tvivl om, hvorvidt jeg kunne holde til ikke at være "konge på Testrup".

Illustration: Ida Katinka Ploug, E19

At være skolemor

Tusmørkezonen E19 har snakket med oldfruerne, Dorthe og Karin, om det at være hele højskolens skolemødre.

Tekst af: Ella Rose Bjerregaard
Billeder: Paula Andersen

Hvor længe har I hver især været her?

Karin: 12 år.
Dorthe: 13 år.

Er I glade for at være her?

Jeg kom jo hertil for 12 år siden. Jeg er social- og sundhedsassistent og ville gerne prøve noget andet. Så kom jeg her på Testrup Højskole, og nu har jeg været her lige siden. Jeg er megaglad for at være her.
Og jeg bor faktisk på en lille gård på den anden side af højskolen. På et tidspunkt søgte de en oldfrue, og så delte jeg jobbet med en, der hedder Ulla. Jeg kommer også fra noget helt andet og bliver bare hængende.
Vi må jo se, om vi ender med at gå rundt med rollator til sidst, eller om vi skal have fat i en elevator for at komme op ad trapperne som rigtige oldfruer.

Hvad er jeres opskrift på det bedste højskoleophold?

Jeg kan huske, at da min søn skulle på efterskole, havde han netop den overvejelse. Det er jo simpelthen bare at tage ja-hatten på og så møde folk med et åbent sind.
Man skal være engageret i de ting, som folk laver. Jeg tror, det er sådan, man får højskole rigtigt ind under huden. Hvis nogen siger "ej, jeg har en fed idé," så grib den! Og så, hvis alle er med på den, så løfter det sig.
Jeg synes også, det er fedt, at vi har minus alkohol her de ti første dage – jeg tænker, det er et plus at lære hinanden at kende uden alkohol. Man bliver bare en anden person, når man er påvirket. Nu ved jeg jo, I er voksne mennesker, men da min søn gik på efterskole, måtte de ikke bruge deres mobiltelefon. Det betyder bare meget, at man er til stede og ikke forsvinder ned i telefonen og slukker for omverden, men netop engagerer sig i, hvad der sker omkring én.
Jeg tror, at jo større ja-hat, man har på, og jo mere, man har lyst til at omgås andre mennesker, jo bedre højskoleophold får man. Hvis man kommer med lukket kropssprog og tænker "nej, det ska jeg da ikke", så holder man ikke længe.
Men man må jo også netop håbe, at de fleste kommer med ja-hatten på, for det er jo heller ikke helt billigt at gå på højskole. Så jeg håber da, at folk kommer for at få mest muligt ud af det.

Hvordan er det at have et arbejde, hvor man hele tiden er omgivet af unge mennesker?

Det' jo det, der er fedt. Det er megadejligt. Hyggeligt at have jer omkring os, det giver jo bare liv uden lige. Der sker noget hele tiden.
Altså jeg synes jo, det er det bedste. I er virkelig kreative og hold da op, hvor kan man undre sig over, hvor alle de kreative tanker kommer fra. Det kan holde humøret oppe, kan du tro.

Det er fedt at være sammen med unge mennesker, selvom man har været her i mange år. I finder jo på nye ting hele tiden!

Hvad er det vildeste, der er sket på højskolen?

Jamen det sker jo hele tiden. Hver gang I arrangerer fede projekter, holder koncerter og hænger kunst op på væggene. I er simpelthen så dygtige.

Hvad kan man bruge et højskoleophold til i sit videre liv?

Altså jeg tænker da, at man får et kæmpe netværk.
Ja, venskaber og dannelse. Man bliver lærd og får noget med sig i rygsækken på alle mulige måder. Venskaber og godt netværk betyder bare så meget. Og så har man virkelig mulighed for at få styrket sin selvtillid. Man har mulighed for at gå i dybden med sine interesser og blive bedre. Det er virkelig givende at dyrke sine interesser, uden der hænger en eksamen over hovedet. Man kan gøre lige, hvad man vil.
Og så er der altså ikke ret mange tidspunkter i ens liv, hvor man får lov til at bo med så mange jævnaldrende. Der er efterskole og højskole, og så er der plejehjemmet.
Der er mange ting, man får med, som man måske ikke lige tænker over, mens man er her. For eksempel får man et helt særligt forhold til højskolesangbogen, som følger en hele livet.
Vi kan især godt lide den lille familie, man får i sin husgruppe, mens man er her. Man skal lave alting sammen …
… på godt og ondt, ik' …
Man skal lære at tage nogle konflikter med en masse forskellige mennesker ...
… og lære at tage folk, som de er, og indordne sig efter hinanden. Der skal være plads til os alle, selvom vi er lidt forskellige. Det er supervigtigt at give plads til mennesker, der er anderledes end en selv. Det er en rigtig god ting at få med sig i livet.
Man får rykket nogle sociale grænser, og ens fordomme bliver udfordret. Det er megavigtigt at få fordommene på afstand. Vi har dem jo alle sammen, men vi kan lære så meget af hinanden.

Foto: Magnus Malthe Nygaard, F19

NYE TONER PÅ TESTRUP

Af Björk Mo van Dijk , Et7
og Tone Frank Dandanell, underviser i filosofi på Testrup Højskole og Ph.d. i filosofi ved Aarhus Universitet

Som filosofistuderende får man tit spørgsmålet: Hvorfor? Hvorfor læser du filosofi? Hvad skal du bruge det til? Hvordan fik du den idé? Hos mig har idéen altid været der i selskab med tvivlen. Tvivlen på, om filosofi skulle være mit uddannelsesvalg, var nok stærkest i kraft af manglende forbilleder; manglende eksempler på kvinder i filosofien, som jeg kunne spejle mig i. Mit første møde med en sådan kvinde, kan jeg tydeligt genkalde. Det var i efteråret 2017, og jeg var lige startet på Testrup Højskole. Hun gik op til den talerstol, som så mange før hende havde brugt som vigtigt talerør. Allerede inden hun sagde noget, tænkte jeg på, hvad hun mon skulle undervise i. Var hun gæstelærer på skrivelinjen? Manuskriptforfatter til teaterlinjen? Eller måske yogalærer? Kvinden på talerstolen var Tone Frank Dandanell. Hun skulle undervise i valgfaget *livsfilosofi* og blev senere det forbillede, jeg manglede. Hun formåede at gøre tvivlen lidt mindre. Nu stod jeg endelig og så på én indenfor mit kommende fag, som jeg kunne se mig selv i. Jeg håber derfor personligt, at et forbillede vil blive videregivet. Jeg håber fremover, at der vil være flere som mig, der bliver inspireret af Tone. Flere, der føler sig lidt mindre i tvivl og lidt mindre alene. Jeg føler mig i hvert fald mindre alene som kvinde og som menneske i den filosofiske disciplin.

I efteråret 2019 startede Tone officielt som fast underviser på Testrup Højskole. Med Tone kommer nye perspektiver og ny energi. Hun har grebet muligheden for at forme den filosofiske disciplin, der er en del af stedet her, og jeg tror, at Testrup har lige så meget brug for Tone, som jeg har. Der er kommet nye toner på Testrup og det spiller rigtig godt!

Har du endnu ikke haft muligheden for selv at opleve Tone, kommer her et kort interview om hendes kommende praksis på Testrup Højskole.

Hvordan har det været at starte lærer på Testrup Højskole?

Det har været en drøm – i ordets dobbelte betydning. Jeg må stadig knibe mig selv i armen for at forstå, at jeg har fået mit drømmejob. Det regner man jo ikke med at få, slet ikke som fagfilosof i en tid, der ser skævt til humaniora. Jeg husker stadig den dag, hvor jeg fik opkaldet fra Simon. Det var under min barsel, som var helt fantastisk, men også meget lang fra filosofiens verden. Netop den dag gik jeg og skuede ekstra længselsfuldt efter mine bøger på reolen, og så ringede telefonen, og alt faldt på plads. Dramaturgien kunne ikke være bedre. Jeg har tidligere virkelig ærgret mig over, at jeg ikke selv har gået på Testrup, men nu føler jeg, jeg lidt får lov til det alligevel. Det er jo ikke kun undervisningen, der er det fede ved jobbet som højskolelærer, men også selve højskolelivet: at skabe højskole sammen med eleverne og kollegerne.

Testrup er en verden i sig selv, og som ny lærer er der meget at sætte sig ind i og forstå. Hvordan planlægger man en filosofisk københavnertur? Hvorfor er der så mange udvalg? Hvem er hende der Besty? Det er lidt ligesom at lære et nyt sprog.

Hvad er den største forskel på at undervise på et universitet og at undervise på Testrup?

Der er to afgørende forskelle. Den ene er, at jeg som underviser på en højskole ikke skal have eleverne til eksamen. De skal ikke efterfølgende prøves i det, vi har om, og det skaber en helt anden atmosfære, hvor der ikke mindst er plads til den undren, som filosofien ifølge Platon udspringer af. På en højskole er eleverne udelukkende til stede i undervisningen, fordi de ønsker at beskæftige sig med faget, ikke fordi de "skal bruge det til noget". Den anden forskel er givet ved højskolens hjemlighed. Når eleverne bor på skolen, så afkortes afstanden også mellem læring og liv. Det bliver for eksempel lettere at få øje på de eksistentielle temaer i de filosofiske tekster, at få dem ned på jorden og forholde dem til alt det, der også for et ungt menneske betyder alt: kærlighed, venskab, ensomhed, magt, frihed.

Du underviser også i valgfaget køn, krop og kultur**. Hvordan vil du beskrive dette fags DNA?**

Køn, krop og kultur er et fag, der beskæftiger sig med temaer, der fylder vildt meget i den offentlige debat, men som sjældent bliver taget filosofisk alvorligt – end ikke af fagfilosofien. Vi læser filosofisk faglitteratur i bestræbelsen på at forstå, hvad det er, der sker i samfundet og i debatten. Hvad er identitetspolitik? Hvem har magten til beslutte, at nogen føler sig krænkede? Hvad vil det sige at være et køn? Ligesom disse temaer fylder meget i debatten, fylder de selvfølgelig også meget i den enkelte elevs liv. Hvor det måske er muligt at forholde sig rimelig distanceret til undervisning om Anselms gudsbevis, er det umuligt ikke at have et intimt forhold til emnerne køn, krop og kultur. Derfor er det også vigtigt, at samtalen om disse emner ikke bliver så akademisk, at man føler, at man bør have læst en kandidat i kønsstudier for at være med.

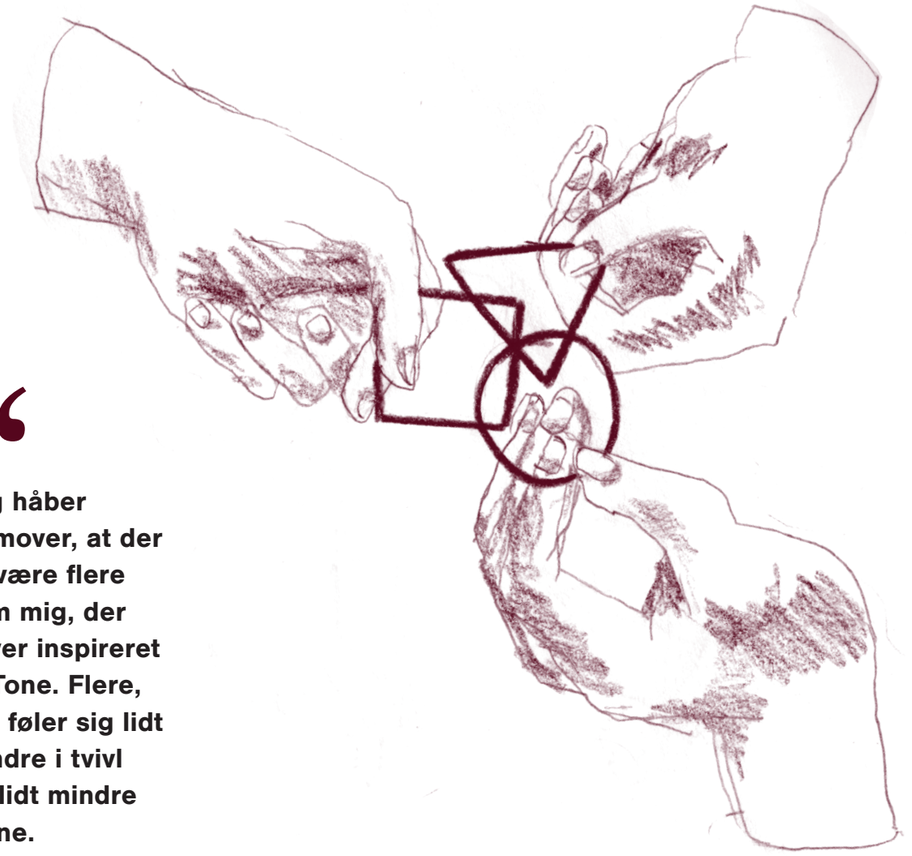

"Jeg håber fremover, at der vil være flere som mig, der bliver inspireret af Tone. Flere, der føler sig lidt mindre i tvivl og lidt mindre alene.

EN EFTERÅRSMORGEN

Af Kamilla Tjikøb Wøldike, E19

Morgenmaden er enkel i dag. En skive toastbrød på panden, den har suget 50 g smeltet smør af at ligge der i varmen. Hun spejler et æg oven på brødet og salter det lidt. Det giver hende lyst til at forsørge nogen. Hvis hun havde en nabo, kunne de have haft sådan et naboskab, hvor man laver morgenmad til hinanden og bytter marmelader. Hun har endda plukket to kantareller i skovbrynet. De er helt slatne, da hun tager panden af blusset. Hun slukker for gassen og sætter sig ud på kanten af terrassen. Panden varmer lårene, det er det smarte ved at spise direkte fra den. Man mindsker også opvasken. Solen står ned gennem blommen på toppen af hendes anretning. Den kunne være blevet til en kylling, hvis hun ikke havde stegt den. Hun ser indgående på blommen, hun er lettet over, at man ikke kan se hverken antydningen af næb eller fjer. Der er noget med fugle, som vækker en sårbarhed i hende. Man skal bare lade være med at tænke på det, når man spiser æg. Hun hører hurtige skridt i gruset inde i skoven. Hvis man vil, kan man nogle gange ane en gul vest, der bevæger sig op og ned mellem træerne. Løbere kommer nogle gange helt herud. Det er blevet tid til morgencigaretten, og hun timer sine forsøg på at tænde lighteren med løberens sko mod gruset. Hun hiver røgen ind mellem læberne, og lugten lægger sig i hendes rynker, da hun holder vejret inde. Den gule vest er forsvundet. Hun puster ud. Tager opvasken med cigaretten i mundvigen, mens hun tænker på, at hun glemte at lægge mærke til, hvordan himlen så ud i dag. Det er sådan, hun fører dagbog. Oplever vejret. Man kan beskrive sit humør ret præcist med vejrtermer, men det er også en måde at komme sin sindsstemning nærmere. Hvis man skal pensle det helt ud, tænker hun, er det måske også en protest mod vejrudsigter. Hun ved ikke, hvorfor det altid skal handle om i morgen. Det er et gammelt hus, hun bor i. Væggene er ikke meget tykkere end pap. Da hun var barn, havde de et sommerhus, det hed papsi, fordi der altid lå lange banker af sand i vindueskarmene. Sandet føltes så blødt, når man fejede det ned i håndfladen, det er den samme blødhed, som vand også kan have. Hun tænker tit på, at hun ikke er bange for noget. Fortæller sig selv, at det ikke er en frygt for havet, men bare en nervøsitet eller en fascination af, at noget kan være så stort og mørkt. Havet er nok også det i verden, lige efter humør, der ændrer sig mest efter vejret. På afstand kan det være så smukt og blankt, at hele verden bliver smuk og fordoblet, og sekundet efter kan det ruske i havbund og livsmod, få verdener til at ramle sammen og slå hårde bølger mod kyster og moler, et rasende temperament.

Hun vejer æblet i først den ene hånd og så den anden. Kaster det op i luften og lader det lande i kurven. Så længe det bare skal bruges til most, gør det ikke noget, at det får lidt mærker. Hele haven er farvet af efteråret. Hasselnødderne er friske, æblerne er modne, bladene er visnet og

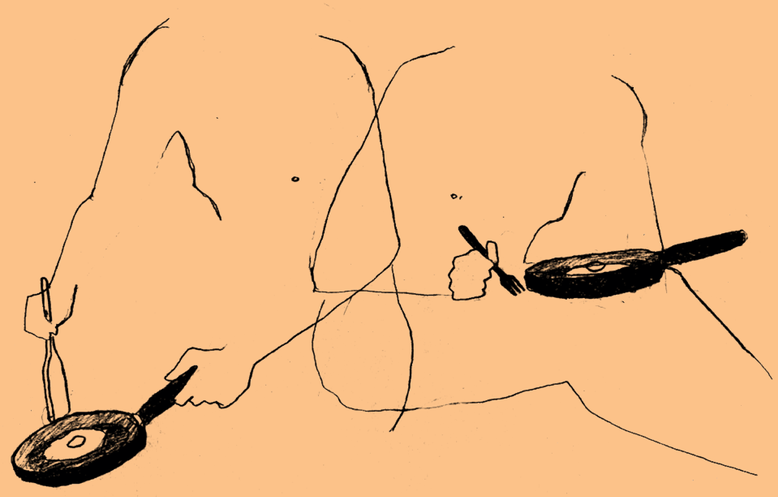

ligger som et tykt, gulligt lag over græsset. Vinden er kold mod kinderne, men solens stadige lunhed modvirker det, og dens morgenlys får nuancerne til at skrige. Hun skriger med dem. Hun tripper med de beskidte støvler på det bløde underlag, vipper med tæerne. Lægger sig ned, lader som om hun forsvinder i bladene. Hun får lyst til at gøre noget andet.
Hun står foran spejlet og lader penslen køre ned over næsen. Vasken er fyldt op med blade. Hun maler sit ansigt i sennepsgul, brændt orange, mørk kastanje, dyb grøn, ja det er de færreste, der lægger mærke til det, men også nogle afkroge af lyserøde nuancer. Hænderne får samme behandling, efter at en brunlig sweater møjsommeligt er blevet løftet ned over hovedet uden at lave streger i malingen. Hun lægger sig ud i bladene igen. Hun skovler blade hen over sin krop med armene og skriger til lyden lander i skoven.

REFERENCER

ELEVFORENINGEN 2020

Forårsweekend den 17.-19. april 2020
Forårsweekenden er elevforeningens gensynsweekend på det lange forårshold. Gamle og nye elever mødes omkring workshops, foredrag, sang og festmiddag, mens foråret står i fuldt flor og kaster den sidste vintertræthed af sig.

Billetsalg: den 17. marts 2020
Pris: 275 kroner for medlemmer af elevforeningen.

Augustkurset den 25.-31. juli 2020
Elevforeningen afholder i samarbejde med Testrup Højskole et sommerkursus, der følger de samme principper som et langt højskoleophold, blot skal man nå det hele på en enkelt uge. Ugen byder på linjefag, valgfag, foredrag, morgensamlinger, kulturcafé og alt derimellem. Kurset er for alle, både gamle elever og helt nye ansigter, der for første gang vil prøve kræfter med livet som Testrupelev.

Billetsalg: den 22. maj 2020
Pris: 2000 kroner

Elevmødet den 31. juli - 2. august 2020
I forlængelse af augustkurset ligger elevmødet. Elevmødet er elevforeningens største gensynsweekend, hvor foreningens medlemmer samles på tværs af årgange. Lørdag formiddag afholdes elevforeningens årlige generalforsamling. Herefter fejres jubilarer i vores nye Jubilarbar, mens der for resten af deltagerne er programlagt noget for enhver smag – det kan være alt fra leg og sport til koncerter og oplæsninger i haven. Om aftenen fejrer vi hinanden med festmiddag, og søndag runder vi formelt af med en sangtime.

Billetsalg: den 22. maj 2020
Pris: 275 kroner for foreningsmedlemmer.

Efterårsweekend (dato kommer senere)
Efterårsweekenden er elevforeningens gensynsweekend på det lange efterårshold. I tråd med årstiden skruer vi op for hyggen og nærværet med færre deltagere og mere tid til fordybelse. På weekenden går vi vinteren i møde med både workshops, gåtur og sangtime.

Klik ind på www.testrupelev.dk eller skriv til bestymail@testrupelev.dk for flere detaljer om elevforeningens arrangementer.

KURSER 2020

Korte kurser

Tag og læs! – Planteriget	**05.-11. januar**
Nietzsche – Viljen til livet	**12.-18. januar**
Livsfilosofi – Åndens liv	**21.-27. juni**
Leg for livet! – Tilbage til naturen (børn fra 7 år)	**28. juni-04. juli**
Musik(børn fra 10 år)	**05.-11. juli**
Dans! Performance (unge fra 16 år)	**12.-18. juli**
Tag og skriv! – Litteratur, politik og dannelse	**19.-25. juli**
Auguku	**25.-31. juli**

Lange kurser

Forårsskolen 2020 (21 uger)	**23. januar-17. juni**
Efterårsskolen 2020 (19 uger)	**06. august-16. december**
Efterårsskolen 2020 (14 uger)	**10. september-16. december**

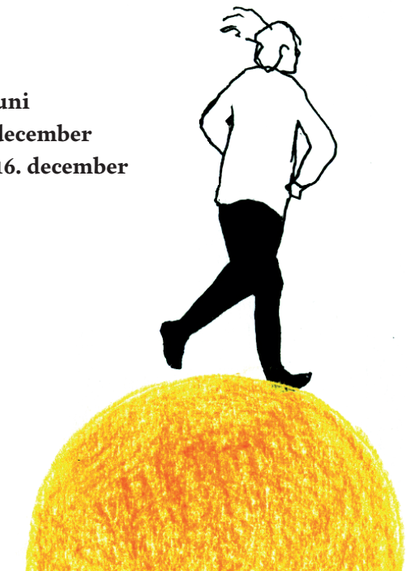

ÅRETS GANG

I stikord

November 2018
1. Koncert: Elever fra Det Jyske Musikkonservatorium
2. Kulturcafé
4. Filmudvalg: *Gone Girl*
5. FT: Skrivelinjen læser op
8. FT: Performance v. performanceholdet
10. Koncert: Mia Lærke Band
12.-16. Ugens kunstner: Søren Gemmer
12. FT: *Dream, discover, ride* v. Elin Vestergaard
13. Story Slam
14. FT: Sangaften v. Simon Axø og Thorbjørn Krogshede
15. FT: *Wuthering Hights* v. Anya Mathilde Poulsen
17. Bryllupsfest
19. FT: *Klassisk introduktion* v. Andreas Ohrt Møller
20. FT: *Kan demokratiet klare problemerne?* v. Clement Kjersgaard
22. FT: *Livet efter Testrup* v. trivselsudvalget
23. Åbent hus
24. Familie-/vennedag
26. Oldernes juleshow
27. Projektstart
Koncert: Danish Youth Jazz Orchestra
30. Julefrokost

December
7. Kulturcafé
9. Filmklub: *Victoria*
12. Koncert v. musiklinjen
13. Teaterforestilling v. teaterlinjen
Koncerter v. musiklinjen
14. Udstilling: *Vokseværk* v. kunstlinjen på Aarhus rådhus
Rum v. filosofilinjen
Forestilling: *Råd* v. teaterlinjen
Bøger og kunst: *Bryllup* v. skrivelinjen
15. Vidoepræsentationer v. teater- og kunstlinjen
Linjefagsfester
16. Quiz: *Kend din blå*
17. Gåtur ved Moesgaard strand
Volleyballkamp, elever mod lærere
18. Slutforedrag v. Simon Axø
Afslutningsfest
19. Afrejse

Januar 2020
JANUARKURSER
6.-12. Tag og læs: *Dystopier*
13.-19. Filosofisk seminar: *Kampen om mennesket*

22. **Ankomst F19**
23. FT: Sangtime v. Anne-Grethe Severinsen
24. Tabernakel: *Det store Testrupløb*
30. FT: *Rav* v. Anders Damgaard

Februar
1. FT: *Grundtvig, vol. 1* v. Simon Axø
2. Startfest
4. FT: *Grundtvig, vol. 2* v. Simon Axø
5. FT: Henrik Szklany om forestillingen *Kongens Fald*
6. Udflugt til Aarhus Teater: *Kongens Fald*
11. FT: Sangtime v. Thomas Zeuthen
12. FT: '*Nordic Noir Art*' v. Steen Larsen
13. FT: Performance v. teaterlinjen
14. Koncert med Sherzandum
18. FT: Studievejledning v. Studievalg Øst
19. FT: Multikulturel filosofi v. Frank Beck Lassen
20. FT: Forfatteraften med oplæsning ved Bjørn Rasmussen, Ingrid Nymo, Pernille Abd-El Dayem og Christian Dorph
23.-28. Linjefagsuge

Marts
1. Fest og præsentationer: udstilling, forestilling, oplæsning og koncert
2. Kulturcafé
3. Fastelavnsarrangement
4. FT: *FOMO/JOMO* v. Trivselsudvalget
5. FT: *Uzbekistan og gæstfrihed* v. Lars Mogensen
6. Husgruppeaften
7. Koncert med Boujeloud
11. FT: Sangtime v. Thorbjørn Krogshede og Christian Dorph
12. FT: Billedkunstner Nanna Holland Bastrup
13. FT: Clement Kjersgaard
15. Bogreception: Skrivelinjens B16-bøger udgives
18. FT: Dagmar Jonasdottir om elevforening og forårsweekend
19. FT: *Politiske holdninger* v. Malthe Bang
20. FT: *Urolige hjerte* v. Kirsten Astrup og Maria Bordorf
22. Kulturcafé
25. FT: *Yogaens kulturhistorie* v. Ingrid Nymo
26. FT: Teatermonologer v. teaterlinjen
FT: Introduktion til studieturen
27. Koncerter v. musiklinjen
28.-29. Ud-af-huset-ture

April
1. FT: Trivselsudvalget
2. FT: *Biodiversitet* v. Rasmus Ejrnæs
3. FT: Rune Lykkeberg om sin nye bog *Vesten mod Vesten*
5.-7. Forårsweekend, tema: forførelse
8. FT: *Per Nørgaard* v. Thomas Zeuthen
9. FT: *Nietzsches filosofi* v. Frank Lassen
10. FT: *Fælledskaber* v. Søren Hermansen
15. Auktion til fordel for børn i Grønland
23. FT: Studietursforberedelse
24. FT: *Det nye Østeuropa* v. Anne Haubek og Thomas Ubbesen
26.-2. Studietur

Maj
6. FT: Gitte Krogsbæk og Christian Dorph
7. FT: Niels Pugholm
8. Sangtime v. Simon Axø
10. Kulturcafé
13. FT: *Dannelsesmotivation* v. Simon Axø og Trivselsudvalget
14. FT: *Litteratur og virkelighed* v. Elin Vestergaard
15. Koncert v. Counterfictionals
16. Debatarrangement ifm. folketingsvalget
20. FT: *FNs verdensmål* v. Steen Hildebrandt
21. FT: *EP-valget* v. Malthe Bang og politikholdet
22. FT: Tom Buk-Swienty
24. Åbent Hus
25. Familie-/vennedag
29. Kulturcafé
27.-14. Linjefagsuger

Juni
5. Grundlovsarrangement
6 . FT: *Rød Front* v. Gitte Krogsbæk Schriver og Christian Dorph
7. FT: Niels Pugholm om sin videokunst
8. Bryllupsfest
13.-15. Linjefagenes præsentationer
18. Afslutningsfest
19. Afrejse

SOMMERKURSER
23.-29. Karen Blixen - Skæbne og fortælling

Juli
30.-6. Familiekursus: Kunsten at more sig
7.-13. Familiekursus: Musik
14.-20. Dans!
21.-27. Tag og skriv! - Romanen
27.-1. Auguku

August
2.-4. Elevmøde
8. **Ankomst E19**
14. FT: *Rav* v. Anders Damgaard
28. FT: Forfatteraften med oplæsning v. Christian Dorph, Ingrid Nymo, Mads Eslund m. fl
30. Kulturcafé

September
2. FT: Sangtime v. Thomas Zeuthen
3. FT: *12-tals piger* v. Tone Frank Dandanell
Workshop og koncert v. Emil de Waal og Gustaf Ljunggreen
9.-13. Linjefagsuge
16. FT: Højskoleudvalget
18. FT: *Mediernes rolle* v. Lea Korsgaard
19.-20. Ud-af-huset-ture
23. FT: Sangtime v. Nikolaj Ahlburg og Emma Berggreen
24. FT: *Yogaens kulturhistorie* v. Ingrid Nymo
25. Husgruppeaften
26. FT: *Manderollen* v. Anders Haahr Rasmussen
27. Receptioner v. filosofilinjen og skrivelinjen
30. FT: *Grundtvig, vol. 1* v. Simon Axø

Oktober
1. FT: *Grundtvig, vol. 2* v. Simon Axø
2. FT: Sangaften v. sangbogsudvalget
4. Kulturcafé
7. FT: *Per Nørgaard og fraktaler* v. Thomas Zeuthen
8. FT: Studietursinformation
9. FT: Koncert med Girls in Airports
11.-17. Studietur til Berlin
21. FT: *Fællesskab og forbrug* v. Højskoleudvalget
22. FT: *Leonard Cohen* v. Tobias Hjertmann Laursen
23. FT: *Verdens biologiske tilstand* v. Rasmus Ejrnæs
24. Auktion til fordel Suntala Ghar School i Nepal
25. Udstilling v. fotoholdet
26. Bryllupsfest
27. Filmudvalget: Gysertema
28. FT: *Dream, discover, ride* v. Elin Vestergaard
29. FT: *Rød Front* v. Gitte Krogsbæk og Christian Dorph
30. Koncert v. Amrat Hussein Brothers

BESTYRELSER

Årsskriftsredaktionen

Korrektør	Anna Aznar Jensen, E17
Grafiker	Anna Wittenkamp Rich, E15
Grafiker	Björk Mo van Dijk, E17
Illustrator	Emma Iben Sahl Frederiksen, E15
Grafiker	Nikolaj Stilling E15
Grafiker	Nina Rågård, F17
Korrektør	Sara Kirstine Ørnstrup, F19

En stor tak til Elin Vestergaard for uvurderlig hjælp

Skolekredsen

Formand	Margrethe Bogner
Kasserer	Agnete Salomonsen
	Keld Schmidt-Møller
	Margrethe Poulsen
	Lars-Erik Larsen
Suppleant	Jørgen Brandt Andersen
Suppleant	Kåre Christiansen

Skolens bestyrelse

Formand	*Nanna Rørdam Knudsen, E96*
	Eske Rauer Frank, F96
	Henning Kærsgaard
	Keld Schmidt-Møller
	Lars Erik Larsen
	Magrethe Bogner
	Torben Vinter, F10

Elevforeningens bestyrelse

Forperson	*Dagmar Aller Jonasdottir*
Næstforperson	*Asta Ingemann Jensen*
Kasserer	*Nanna Malene Ruus Jensen*
Sekretær	*Andreas Gjerløv*
	Andrea Ohrt
	Björk Mo van Dijk
	Ida Selvejer Faaborg
	Hans Kappel Skau
Lærerrepræsentant	*Rasmus Dyrvig Henriksen*

Forårsholdet 2019

Adam Jonathan Bay
Aksel True Klüver
Alva Leonora Von Der Pahlen
Amalie Lund-Konggaard
Amalie Taageby Nielsen
Anders Nørdam Søndergård
Andreas Miller Hoydal
Ann Sofie Troelsen
Anna Bornkessel
Anna Møller Nielsen
Anne Kirstine Møller
Anne Sofie Rosbach
Arense Elvira Riis Warny
Asta Raagaard Jønsson
August Stapput
Augusta Bork Larsen
Bidia Ndiaye
Camilla Hougaard
Caroline Mathilde Thrane
Casper Hoff
Catrine Faurby
Cecilie Pedersen
Celine Alonge
Celine Emilie Lindeskov Kristiansen
Celine Solhøj Nebel
Clara Bohn Læssøe
Clara Sanvig
Clara Simone Skovgaard
Dea Henningsen
Ellen Marie Hedegaard
Emilie Røndal Nielsen
Emilie Storggard Grønning
Emma Chiaye Hekla Yao
Emma Lucinda Hesselholdt Beck-Nielsen
Emma Thorup
Fie Grandjean
Frederik Barkholt
Frederikke Drivsholm
Frederikke Eleonora Heick
Fredrik Björnemalm Fleischer
Frida Nielsen
Gustav Jakobsen
Gustav Lauesen
Gustav Riber
Hannah Arndal Rasmussen
Hjalte Ejrnaes
Ida Bordorff Arendttorp
Ida Christine Pilgaard Finster
Ida Elmose Brøcker
Ida Klaaborg Laursen
Ingrid Møinichen
Isabella Rosing
Jens Peter Kærhus Jensen
Jeppe Thøis Madsen
Johanne Oline Kallesøe Christiansen
Jonas Bjerre Skibsted
Jonas Vibsig Berding
Jonathan Jakobsson
Julie Højberg Høgenhaug
Karl Stokbro Thorendahl
Karoline Gråskov
Kirstine Engelbrecht Mogensen
Klara Rokkedal
Lasse Moesgård Nielsen
Lasse Aagaard Jensen
Leah Skovby Burke
Lily Mortensen
Line Lundgaard Kristoffersen
Lucas Arturo Ramsøe Willkens
Lærke Bertelsen
Lærke Brynjolf Larsen
Lærke Hjulmand Larsen
Mads Frederik Rasmussen
Mads Högborg
Magnus Hjort
Magnus Malthe Nygaard Jeppesen
Magnus Severin Schou Rothberg
Maj Vejlgaard Tofting
Malene Præstmark
Margherita Aroli
Maria Straagaard
Marie Storm
Mathias Kold Andersen
Mathias Rosendal
Maya Girard
Mette Bøge Pedersen
Mikkel Littau
Milad Ahmedi
Mille Fournais
Morten Friis Andersen
Nanna Moesgaard
Nicholas Mousavizadeh
Niklas Stentoft Truelsen
Nikolaj Gjerlufsen Jønsson
Nikolaj Lidegaard
Oda Sidenius Guldhammer
Olive A. Bové Wagner
Oliver Faddy
Olivia Garre
Pelle Kristensen
Peter Gravesen
Peter Svidt
Rebecca Borch Hesseldahl
Robert Morsing Thyssen
Rose Emilie Paaske
Sara Kirstine Ørnstrup
Sebastian Svanekjær Pedersen
Selma Jensen
Signe Emilie Olesen
Signe Højrup
Siw Schlosser
Sofia Terenziani
Sofie Hyldahl
Sofie Sjøtlov
Solvej Mia Nissen
Stine Storgaard Kristensen
Søren Holten Vestergaard
Teresa Mundbjerg
Thilde Anina Koefoed Nielsen
Thomas Birger Baunhøj Sørensen
Thomas Monrad Laursen
Tiffany Louise Hoff
Tobias Bech Odgaard
Tobias Fogtmann
Tove Duncan-Jones
Troels Dreesen
Una Kolding Thordahl Møller
Victoria Magdalena H. E. Christensen
Viola Kirketerp Berthelsen

Efterårsholdet 2019

Alba Lou Abrams
Amalie Dal Wellendorph
Amalie Marie Høier Daarbak
Amalie Svane-Christiansen
Andreas Kvist Ørnstrup
Ane Frederikke Bro Andersen
Anna Laura Birch Jensen
Anna Murmann Olesen
Anna Mørk Maegaard
Anne Sofie Liingaard Hansen
Asger Knøss
Astrid Boesgaard Nielsen
Benjamin Westh
Carl Colding Laursen
Cecilia Cronquist
Clara Daugaard Knudsen
Clemens Balk-Møller
Dina Damgaard
Ditte Hedevang Nielsen
Elisabeth Freda Aenne Paul
Ella Rose Bjerregaard
Emil Gintberg Jensen
Emma Terp
Felicia Bjørkøe Hav
Frederik Lebæk Kyed
Frederik Ørskov Maarslet
Frederik Østergaard Petersen
Frederikke Gils
Frederikke Pultz Madsen
Freja Koldbæk
Gustav Husfeldt Hendriksen
Hannah Hagensen Dueholm
Helga Svaladatter Krarup
Hjalte Schleiss Laursen
Ida Damgren Højen
Ida Hjorth Katebi
Ida Katinka Ploug
Ida Katrine Bruun
Ida-Marie Haeusler
Isabel Havndrup Aackmann
Isak Høeg Wiemann
Jacob Lassen
Jacob Mogensen
Johanna Vosmar Denning

Jonas Krogsøe
Jonathan Andreas Wang Langer
Jonathan Nielsen
Josefine Ahrensbøll Schultz
Josephine Grøn Sørensen
Julie Hededal Bunimowicz
Kamilla Tikjøb
Kaori Kubo
Kathrine Melchior Olsen
Kathrine Rasmussen
Kristine Victoria Madsen
Laura Mathilde Yong Li Nielsen
Linus Skov
Lise Roulund Knudsen
Magnus Løppenthin Søe-Jensen
Majbritt Arildsen
Malte Øster
Malthe Baaner Klitgaard
Malthe Holmgård Pedersen
Marcus Chakravarty
Maria Kapilin
Maria Michela Nolsøe Lund
Marie Cancel
Marie-Louise Bræmer
Markus Uhrenholdt
Martin Gro-Nielsen
Melina Rohde
Nanna Kaaber
Nikoline Langkilde
Nikoline Rasmussen
Oskar Fehlauer Nielsen
Otto Troels-Smith
Paula Andersen
Rasmus Thuesen
René Tianen Chen
Signe Frandsen
Sigrid Bennedsen
Silje Victoria Hagen
Sille Sophie Toft
Sofie Lilly Madsen
Solvig Ringhof
Sophie Amalie Munck
Sophie Gohr Als
Sophie Gregers Bjerborg

Stine Rømer Pilgaard Jensen
Tiril Vergara Lewis
Tobias Valdemar Ravn
Tomas Vlk
Veronika Engberg Christiansen
Viktor Palle
Vita Viskum Petersen
Yishi Chen
Ymir Skjaldarson

Medarbejdere

Anette Ravn Jensen	Køkken	anette.ravn@testrup.dk
Anna Riisgaard Nielsen	PR og kommunikation og lærer	anna@testrup.dk
Anne-Grethe Severinsen	Lærer	ag@testrup.dk
Christian Dorph	Lærer	christian.dorph@testrup.dk
Claus Præstegaard Guldmann	Køkken	claus.guldmann@testrup.dk
Dorthe Jelling	Oldfrue	dorthe.jelling@testrup.dk
Elin Vestergaard	Lærer	elin.vestergaard@testrup.dk
Emma Berggreen Andersen	Praktikant	emma.berggreen@testrup.dk
Gitte Krogsbæk Schriver	Lærer	gitte.schriver@testrup.dk
Gitte Wind	Sekretær	testrup@testrup.dk
Gry Anita Andreasen	Køkken	gry.andreasen@testrup.dk
Hanne Matthiesen	Lærer	hanne.matthiesen@testrup.dk
Helle Ehlers	Forretningsfører	helle@testrup.dk
Helle Sikjær Axø	Lærer	hellesikjaer@testrup.dk
Ida Fonslet	Køkken	ida.fonslet@testrup.dk
Ingrid Nymo	Lærer	ingrid.nymo@testrup.dk
Jesper Jelling	Pedel	pedel@testrup.dk
Johanna Malene Geiger	Lærer	johanna.geiger@testrup.dk
Karin Andersen	Oldfrue	karin.andersen@testrup.dk
Klara Rydahl	Lærer	klara.rydahl@testrup.dk
Lars Koue Mogensen	Lærer	lkm@testrup.dk
Magnus Best	Køkken	magnusbest@outlook.dk
Nikolaj Voldum Ahlburg	Lærer	nikolaj.voldum.ahlburg@testrup.dk
Nina Lind Balslev	Køkken	nina@testrup.dk
Nynne Kjærulff Utoft	Køkken	nynne.kjaerulff@testrup.dk
Pernille Abd-El Dayem	Lærer	pernille.abdel.dayem@testrup.dk
Rasmus Dyrvig Henriksen	Viceforstander	rasmus.dyrvig.henriksen@testrup.dk
Simon Axø	Forstander	axo@testrup.dk
Simon Verner Østergaard	Køkken	simon.oestergaard@testrup.dk
Steen Larsen	Lærer	steen.larsen@testrup.dk
Thomas Bærentsen Lilleris	Køkken	thomas.lilleris@testrup.dk
Thomas Zeuthen	Lærer	tz@testrup.dk
Thorbjørn Krogshede	Lærer	thorbjorn.krogshede@testrup.dk
Tobias Hjertmann Laursen	Lærer	tobias.hjertmann@testrup.dk
Tone Frank Dandanell	Lærer	tone.dandanell@testrup.dk
Torben Riis Meyer	Pedel	pedel@testrup.dk

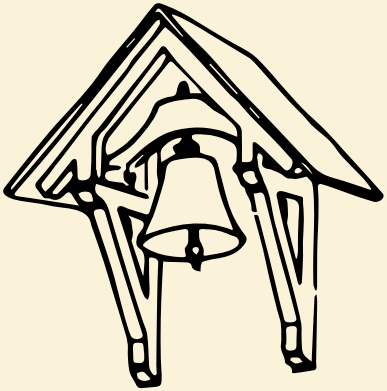

TANKENS LYS - LIVETS ORD.
DAGLIG BRØD TIL UNGDOMS BORD.

TESTRUP HØJSKOLES ÅRSSKRIFT 2019 ER UDGIVET AF TESTRUP HØJSKOLES ELEVFORENING

ANSVARSHAVENDE REDAKTØR *Simon Axø* **REDAKTION** *Nikolaj Stilling, Anna Wittenkamp Rich, Björk Mo van Dijk, Anna Aznar Jensen, Nina Rågård, Sara Kirstine Ørnstrup og Emma Iben Sahl Frederiksen*
KORREKTUR *Anna Aznar Jensen og Sara Kirstine Ørnstrup* **FOTO** *Lars Koue Mogensen*
GRAFIK *Nikolaj Stilling, Björk Mo van Dijk, Nina Rågård og Anna Wittenkamp Rich*
ILLUSTRATIONER *Emma Iben Sahl Frederiksen* **FORSIDE** *Emma Iben Sahl Frederiksen*
TRYK *UniTryk under PR Offset Aps, Fredericia*